

ÇORUM © 1998 Mahmut Selim GÜRSEL , Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0 International lisansı altında yayınlanmaktadır. CC BY NC SA 40

T.C. KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI
EKYGM BİLGİ SİSTEMİ

MAHMET SELİM GÜRSEL

ISBN İşlemleri - ISSN İşlemleri - ISMN İşlemleri - Yayımcı İşlemleri - İstatistikler - Merak Ettikleriniz

Yayımcı Seçimi Yayın Standartları ve Değerleme Bilgi Sistemi

Ara Sayfa - Yayımcı Seçimi

YAYIMCI SEÇME FORMU

Yayımcı seçiniz.

Lütfen yaktığınız kitabınız ve adına işlem yapacak kişiyi yayımcı uygulaması seçiniz.

Yayımcı: MAHMET SELİM GÜRSEL

YIK

Mahmut Selim GÜRSEL ISBN VERİLEN ÇALIŞMALAR

978-625-93093-0-9 Şevket Tombuş Aslanın Başı
978-625-93093-1-6 Arap Çataroğlu Yazdık Göndük
978-625-93093-2-3 Üzeyir Lokman Çaycı Yaz Kardeşim
978-625-93093-2-3 Üzeyir Lokman Çaycı Yaz Kardeşim
978-625-93093-3-0 Uğur Pamuk Çorumlu 2000 Dergisi Karikatürleri
978-625-93093-4-7 Rıza Hardal Hatıra Defterinden
978-625-93093-5-4 Mahfi Eğilmez Hitit Köşesi
978-625-93093-6-1 Hüseyin Döngel Kaparı
978-625-93093-7-8 Metin Kalyoncu Yazılı Basında İskilip
978-625-93093-9-2 Rıfat Patır Doktorunuz Yanıtıyor
978-625-93346-0-8 Hatice Karşıoğlu Çorumlu2000'de Yazdıkları
978-625-93346-2-2Teoman Şahin Çorumlu 2000'de Yazdıkları
978-625-93346-3-9 Zekai İşler Yüzyılın Felâketi
978-625-93346-4-6 Müslüm Tunaboğlu Çorumlu 2000'de Yazdıkları
978-625-93346-5-3 Yaşar Kılıç Ahret Hayatı
978-625-93346-6-0 Üzeyir Lokman Çaycı Bedreddin
978-625-94919-5-0 Çorum Türküleri Sadi Leblebicioğlu
978-625-94919-7-4 Çorum Manileri Eşref Ertekin
978-625-95599-4-0 Abdullah Durmuş
978-625-96387-0-6 Recep Camcı Müminlere İslami Bilgiler
978-625-96387-1-3 Recep Camcı Gonul Ehinden Dilinden İlahiler
978-625-96387-2-0 İsmail Pamuk Aydınlığa Doğru
978-625-96387-6-8 Erhan Tıgılı Ne Olacak Halimiz
978-625-96387-7-5 Ahmet Serin Çıkrık Köyü
978-625-96387-8-2 Emine Sevinç Öksüzöğlu Zamansız
978-625-97060-5-4 Ayşe Çoban Çiğdemim Şiirler
978-625-97060-6-1 Adile Türkmen Sabır Pınarı Şiirler
978-625-97060-7-8 Paşa Çeten Ruhça Şiirler
978-625-97060-8-5 Ali Emiroğlu İnsan Kendine Güvenince
978-625-97060-9-2 Ali Emiroğlu Sümerlere Bakış
978-625-98152-3-7 Üzeyir Lokman Çaycı Desenler
978-625-98152-7-5 Adnan İlhan Malum Zatlara

T.C. KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI
EKYGM BİLGİ SİSTEMİ

MAHMET SELİM GÜRSEL

ISBN İşlemleri - ISSN İşlemleri - ISMN İşlemleri - Yayımcı İşlemleri - İstatistikler - Merak Ettikleriniz

Ana Sayfa Yayın Standartları ve Değerleme Bilgi Sistemi

10 Bekleyen ISBN Başvurularım	37 Reddedilen ISBN Başvurularım	172 ISBN Almış Eserlerim
0 Bekleyen ISSN Başvurularım	0 Reddedilen ISSN Kayıtlarım	0 Onaylanmış ISSN Kayıtlarım

Ezgi A
Alici: ben

İçerik: gortur

8 Haz 2014 23

Sayın Mahmut Selim Gürsel,

5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nun 44 üncü maddesi ve Fikir ve Sanat Eserlerinin Tespit Edildiği Materyallerin Delim, Çoğaltım ve Satılım Yapan veya Yapan İşletmelerin Sertifikalandırılmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik gereği ülkemizde kurumsal yayıncılık yapıp-akların, faaliyet alanında "yayın" ibaresi geçen bir sertifikaya edimlerini zorunludur. Aynı mevzuat doğrultusunda, yazan okuyan eserlerin yayıncısı olacak kişiler için sertifikaya zorunluluğu bulunmamaktadır.

Bu doğrultuda, kendi eserinin yayıncısı olacak gerçek kişiler, "yazar-yayıncı" olarak kendi yazdıkları eserler için ISBN başvurusunda bulunabilirler. Başka yazarların eserleri için yazar-yayıncı olarak ISBN başvurusunda bulunamazlar.

Yukarıda sunulan bilgiler çerçevesinde; ilgili ISBN başvurularım bir yayıncı tarafından yapılmadığı, yazar-yayıncı kaydı oluşturularak başvurulan eserlerin yazar-İmgi gibi başvuru yapıldığı tespit edilmiştir. Başvurulara ilişkin internet sayfaları incelendiğinde; başvuruların her birinde başka bir yazara ait yazılan bulunduğu, başvuru yapan kişiye ait metin bulunmadığı, başvurulara konu kâğıtlarda kendisi yazar olmadığı halde yazar olarak gösterildiği anlaşılmıştır. Söz konusu başvurular için red gerekçesi olarak "yazar-yayıncılar yalnızca kendi yazdıkları eserler için ISBN talebinde bulunabilirler" şeklinde bildirilmiştir.

Baş başvurularını ise yalnızca fotoğraf ve resimlerden oluştuğu, başvuru konu ürünlerin metin içermediği anlaşılmıştır. Uluslararası ISBN Ajansı'na tüm ülkelerde uygulanması istenen teknik prosedüre göre, metin içermeyen ürünler, kitap olarak değerlendirilmekte ve ISBN alınamamaktadır.

Diğer yandan, ekygm.gov.tr sistemimizde yapılan taramada, Mahmut Selim Gürsel tarafından vergi sistemi entegrasyonun henüz oluşturulmadığı yıllarda bir yayıncı kaydı oluşturulduğu ancak bu yayıncı kimliğine ilişkin sertifikaya edimlediği tespit edilmiştir. İlgili mevzuat hükümlerince "yayın" ibaresi bir sertifikaya edimliliği halinde yayıncı olarak başka yazarların kitapları için ISBN başvurusunda bulunularak yayıncılık yapılabilir.

Bilginize,
Yayın Standartları Şube Müdürlüğü

AŞAĞIDA BULUNAN ÇALIŞMAM NEDEN RET EDİLDİ?

Link tamam Bilgiler tamam?

YAZDIKLARIMIZ: 23

ÇORUM © 1998 Mahmut Selim GÜRSEL , Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0 International lisansı altında yayınlanmaktadır. CC BY NC SA 4.0

PARA İLE SATILMAZ!

Ümit UZEL
ÇORUMLU 2000'DEL
YAZDIKLARI

Mahmut Selim GÜRSEL
2014

ISBN

TAKTİM
Mahmut Selim GÜRSEL
Ümit UZEL
ÇORUMLU DERGİSİ
CUMHURİYET VE CUMHURİYETİ
BİZE EMANET EDEN ATATÜRK
BACASIZ SANAYİ
SANAYİ YAPISI OLARAK ÇORUM
PAYLAŞILAN VİZYON VE ORTAK
SORUMLULUK
BELEDİYE VE SANAYİ
BELEDİYESİZ SANAYİ
ÜNİVERSİTEYİ ÇOKTAN HAK ETTİK
SERDAR HANGÜN VE ÖMER
HAYYAM
DOSTLARIM, DOSTLARIM BEN EN
ÇOK ONLARDAN KORKARIM

**ZAKKUM ÇİÇEKLERİ MAZLUM
KENAN KÖSTEKÇİ
BANKALAR VE BANKALAR VE UÇAN-
KAÇANLARLA
3. SELİM VE SEMİH SERGEN
MÜMTAZ'DAN ÖNCE
(M.Ö.);MÜMTAZ'DAN SONRA (M.S.)**

TAKDİM

Bir kitabın doğması, o kitabı yazmaya kalkan kişinin amacına ve bilgi birikimine göre değerlendirilmesi uygun olarak görülmelidir.(1)

Elinizde bulunan bu çalışmanın sizlere ulaşması için günlerini veren bu çabası için şükranlarımı sunarken, bu çalışmada da benim ufacık bir katkımın da bulunması beni bahtiyar etmiştir.

Bu çalışma ile sizlerde bazı bilgileri edinmiş ve faydalanmış olarak uzun yılların birikimlerinden aydınlanacağınızı göreceksiniz. (2)

Bilgi; yazılmadıkça kaybolmaya açık birikimlerdir. Her insan bir kitaptır; onu okumamız gereklidir.(3)

Tanımadığımız ve anlamadığımız kişiler hakkında nasıl kararlar veremezsek; bir çalışmayı da incelemeden, okumadan karar veremeyiz.

Mahmut Selim GÜRSEL

(1) İnsan durup dururken yazmaz. Birikimini başkalarına lazım olur diyerek yazar. Aslında o yazmaz. Ona yazdıran; onu yaratandır!

(2) Kitap okuyan; muhakkak okuduğundan bir bilgi edinir. Yaşamında muhakkak o bilgi kendisine veya etrafına yardım dokunacağını bilmez. Onu yaratan o öğrettiği bilginin yazıya dökölüp başkalarına aktarılacağını bildiğinden o kişiye o kitabı okutur. Bilgi böylece yayılır.

(3) İnancıma göre bizi tek kişiden yarattı. O ilk kişiye bütün ilimleri verdi. Bu ilimler şimdi gen dediğimiz ile hepimize bu bilgiler geçti. Herhangi bir kişi kendi geninde olan bu bilgileri kullanmaya başladıkça bilgileri genişler. BÜTÜN BİLGİLERİ öğreten her insan için belirli bilgiyi genişleterek kullanma yazgısını yazdığı için ancak o bilgiler ile gelişir. "her insan bir kitaptır."

Mahmut Selim GÜRSEL

1947 tarihinde babamın subay olarak bulunduğu Erzurum'da bir at arabasında doğum evine giderken doğmuşum. Babam Eminsü Ali Rıza Gürsel, annem ise Fahriye hanımefendi idi.

İlkokula İskenderun'da başladım. Ankara' da bitirdim. Ankara Yenimahalle Ortaokulunun birinci

sömestrsinde babamın emekli olmasından dolayı 1960 yılında Çorum'a gelince Atatürk Ortaokuluna devam ettim. Babamın "oku da oğlum ceketimi satar seni okuturum" diyerek bana yaptığı nasihatleri ters tepki yaptı, okumuyorum diyerek okulu birinci sınıfta bıraktım.

Marangoz çırağı olarak Azmi Başar ustanın yanına girdim. Askere gidene kadar ustanın yanında çalıştım.

1967 tarihinde askerlik dönüşü, Ankara Emniyet Müdürlüğünde teknisyen olarak göreve başladım.

Ortaokulu dışarıdan 2 yılda bitirdim. 1972 tarihinde Polis Memuru olarak Ankara'da çeşitli şubeler ve karakollarda çalıştım. 16 Eylül 1973 tarihinde Selma (Kurşuncu) Hanımefendi ile evlendim.

1978 yılında naklen Çorum İl Halk Kütüphanesine Memur olarak geçtim.

Dışarıdan Çorum Ticaret Lisesini iki yılda bitirdim.

Kendi kendime Osmanlıcayı öğrenmeye uğraştım, Hat sanatı ile biraz ilgilendim 150 ye yakın Ser levham var, Çorum Güzel Sanatlar

Galerisinde ve Kütüphane salonlarında bu levhaları sergiledim.

03. 08. 1988 tarihinde İl Halk Kütüphanesi Müdür yardımcılığına atandım. 1990 tarihinde kütüphanelerdeki kitapların tasnifi ile ilgili 10 yıllık bir araştırmamı "Alfabetik Onlu Tasnif Fihristi (Dewey)" kitap haline getirip Kültür Bakanlığına sundum. Kitabımdan Türkiye'deki bütün kütüphanelere dağıtılmak üzere 1000 adet satın aldılar.

1993 yılında Türkiye'deki bütün kütüphanelerde bulunan "El Yazması" kitapların Ankara Milli Kütüphanesine toplanma kararı veren Kültür Bakanlığına karşı Çorumlu hemşerilerimi haber dar ettim, mahalli radyodan ve gazeteler ile parti il Başkanlarını ile Millet Vekilimiz Adnan Türkoğlu ve Belediye Başkanımız rahmetli Turan Kılıççıolu'nun destekleri ile el yazma kitaplarımızın Çorum'da kalmasını sağladım!

Açık öğretim için üniversite sınavlarına girip kazandım. İkinci sınıfta iken 25 Nisan 1994 tarihinde Tatvan Bitlis'e Müdür olarak tayinim çıktı, tayin edildiğim yere gitmeyerek emekliliğimi istedim.

İlkokul sıralarında okuyarak pilot olmanın düşlerini kurardım. Bu hayalim gerçekleşmedi. Şu anda emekli memurum. Marangozluk, oymacılık, Polis Memurluğu, Memurluk ve idarecilik yaptım. Her çalıştığım meslekte çeşitli önemli olaylar oldu ise de son çalıştığım kurumda bence; en önemli bir hatıramı anlatmak istiyorum: Kütüphanedeki çalışmalarım ve "El Yazması Kitaplar"ın Çorum'da kalması için verdiğim çabalar neticesinde Bitlis Tatvan'a tayin edilme olayım beni çok yıktı. Fakat bu üzüntümün boş olduğunu zamanla gördüm. Rabb'imın izni ile Hacca gitmek nasip oldu, iki kitap daha yayımladım ve elinizde bulunan bu derginin çıkmasına vesile oldum. Mesleklerin insanlara sağladığı maddi avantaj olarak, evinizi geçindirecek, namerde muhtaç etmeyecek avantajından başka, manevi olarak; sizin yaptığınız işlerle ilgili karşılaştığınız problemleri değerlendirirseniz avantajların neler olabileceğini hayat okulundan öğrenmiş oldum.

Yazı yazmaya beni kimse teşvik etmedi Kütüphane için hazırladığım kitap beni yazmaya teşvik etti. Yazılarım mahalli basında yayımlandı.

Yazılarımdan dolayı bir ödül almadım; fakat kitapları ve bu dergi benim için en büyük ödüldür.

İdealim: Çorum'a tam teşekküllü bilgisayar ortamında bir kütüphane kazandırmaktır. Bu idealim yüzünden tayinim çıktı. Yayımlanmış dört çalışmam bulunmaktadır. Bu "Alfabetik Onlu Tasnif Fihristi (Dewey)", Bakanlığa sunulmuş; "Alfabetik Türk ve Yabancı Yazarlar Fihristi" ve "Ne Nerede Başlıklı Arama Fihristi" basım için hazır beklemektedir. Yazılarım daha çok araştırma dalı ile makale türüdür. Tiyatro çalışmalarım, şiir ve hikâye denemelerim bulunmaktadır.

Benim okuyucularıma diyeceklerim şudur ki. Doğru bildiğiniz konuları savunun. Bu savunmanız size belki tepkiler getirecektir. Bu tepkileri inceleyerek doğru olup olmadığını araştırın.

Çalışmalarım: SİTEM:
<https://gurselyayin.com> E-POSTAM:
corumlu2000@gmail.com

Ümit UZEL

1939 yılında Çorum'da doğmuşum. İlkokulu, ortaokulu ve Öğretmen Okulunu Çorum'da okudum. Bu arada ortaokulun son üç ayını Mecitözü'nde tamamladım ve oradan mezun oldum. Bu gün 60 yaşında olduğuma göre, demek ki ilkokulu bitireli 48 yıl olmuş İnsanın, insan hayatı açısından düşünürsek, bu uzun zaman diliminde neyi istediğimi pek hatırlamıyorum. O günler, bugüne göre devlet memuru olmanın avantajlarından ve popülerliğinden daha fazlaydı. Belki ; hakim, doktor, mühendis ya da subay olmayı istemiş olabilirim. Ama Gönlüm, babamın serbest meslek sahibi olmasından da kaynaklansa gerekir, ticaret.

Nitekim 1960 yılında Çorum İlköğretim okulunu bitirip öğretmen olduğumda, Ordu'nun

yedek subay fazlalığı nedeniyle çıkan bir yasa ile bizler son yedek subay olarak askere alınmıştık. Aynı yasa bizi kıtaya değil, köylere öğretmen olarak atıyor ve askeri eğitimimizi yaz tatilinde üç ay yapıp bitiriyorduk. Bu görev çerçevesinde ilk yerim Sapaköy oluyordu. Daha sonra İskilip'te çalıştığım on yıl ile Çorum Merkez Halk Eğitimi Müdürlüğüm ile memuriyet hayatım bitiyor ve 1972 yılın da ticarete atılıyordum ve şu anda aralıksız 27 yıldır, baba mesleğine devam ediyor ve oto yedek parçacılığı yapıyorum.

Mesleğimin sağladığı avantajlar bölümüne şöyle cevap vermem gerekir:Önce, 12 yıl öğretmenlik.

Bu mesleği okuyucularıma anlatmama bilmem gerek var mı? İnsan oğlu, doğumundan ölümüne kadar öğrenme ihtiyacı içinde olduğuna ve yaşadığı her gün yeni bir şey öğrendiğine göre, öğretmenliğin önemi kendiliğinden ortaya çıkar. Hele benim gibi, ilkokul öğretmenliğimin yanında önce İskilip Ortaokulu, sonra Lisesinde ek olarak Beden Eğitimi Öğretmenliği yapan bir insanın yıllar içinde binlerce öğrenci ile zaman, zaman karşılaştığında yaşadığı duygulu anlar daha iyi gösterir.

Şu anda yaptığım serbest işe, daha başka avantajları ve zorlukları var.

Gençlere tavsiyem: Topluma nasıl yararlı olacak iseler, o yolu tutmaları. Çünkü asıl amaç insanın yaşadığı topluma bir şeyler verebilmesi. Diğer soruları toplayıp, beraber cevap vermek istiyorum. Çünkü; bu soru yazarlıkla ilgili. Ben ise yazar değilim. Bu nedenle hoşgörünüzle soruları birleştireceğim.

1985 yılında Mesleki Kuruluşumuz olan Ticaret ve Sanayi Odası Başkanlığına seçildim ve bu görev tam 12 yıl sürdü. İşte bu yıllar içinde TSO da ki Başkanlığım gereği çeşitli yerlerde konuşmacı olarak bulunmam, zaman zaman da gazete ve dergilerde mesleki makaleler, yazılar yazdım.

TSO da ki görevimden ayrıldıktan sonra Dost Haber Gazetesinin ısrarlı davetine hayır diyemedim ve yedi ay kadar, haftada üç gün değişik konularda makalelerim yayımlandı. Bu arada elinizdeki dergi yayın hayatına başlamak üzereydi.

Tek başına büyük heyecan ve özveriyle, belki biraz da Don Kişot'ça aylık dergi çıkarmayı düşünen Mahmut Selim Gürsel'e içten içe acıma-

ma rağmen, azı ile katkıda bulunmayı küçücük de olsa bir görev diye düşündüm ve ara sıra yazdığım yazılarla, hiç de hakkım olmadığı halde "yazar" kadrosuna girdim.

Herhangi bir konuda yazabilmenin tek şartının okumak olduğunu biliyorum. Bunun için de, insanın ufak yada büyük kitaplığı olması gerekirken, işte benim en çok gurur duyduğum yanımda bu. Kendi çapında iyi bir kitaplığım var.

Eşimin mesleği de öğretmenlik. İki kızımız var, her ikisi de bizler kadar okumaya meraklıdır. Sanıyorum, bir insanın çocuklarına bırakacağı en iyi miras da bu olsa gerekir. İşte, bizim de mutluluğumuz burada. Bu da bize yetiyor.

İnternet'te Yazarımız Çorumlu 2000 Aylık Kültür Sanat ve Tarih ve Edebiyat yazıları yayınlanmıştır. corumlu2000@gmail.com

Ümit Uzel; Ankara'da, yürüyemediği için özel bakım gördüğü sağlık kuruluşunda, 15/12/2021 tarihinde saat 08.00'de hayatını kaybetti. Yazarımıza Allah'tan Rahmet ailesine ve yazarlarımıza başsağlığı dilerim!

ÇORUMLU DERGİSİ

Yerel dergi ve gazete çıkartmanın, hele hele çıktıktan sonra uzun süreli devam edebilmesinin sağlanması oldukça zordur. Bunu yaşayan insanlardan biriyim. Çalışkan ve araştırmacı özelliği ile Mahmut Selim GÜRSEL her zaman beğendiğim, Çorum aşığı insanlardan biridir. Benden, çıkartacağı dergi ile aylık yazı istediğinde sevinerek kabul ettim.

Yıllarca Ticaret ve Sanayi Odası Başkanlığı yaptığım için, Çorum iş âlemini yakından tanımam ve bilmem doğaldı. Çoğu yazılarımı bu yönde yazacağım.

Özellikle Çorum ticaret ve sanayi olarak neredeydi, bu gün nereye geldi? Genelde bazen kronolojik sıra ile bazen de sırayı atlayarak yazmak istiyorum.

Ara sıra da kültür ve sanat konularına değinmeyi düşünüyorum Sizlerden de açıklama isteyen sorular gelirse seve seve onları da yanıtlamak isterim.

CUMHURİYET VE CUMHURİYETİ BİZE EMANET EDEN ATATÜRK

Geçen Ekim Ayının 29. Günü, bilindiği gibi "Cumhuriyetimizin" kuruluşunun 75.Yılı geçen Kasım Ayının 10 da, Büyük ATATÜRK'ÜN ölümünün 60. Yıldönümü.

Aylar öncesinden, bu anlamlı yıl dönümler için genel ve yerel yönetimler hazırlıklara giriştiler.

Umuyoruz ki, bu 75.yıl ve 60. Anma Yılı kutlamaları gerekli şekilde kutlanır. Bu coşkuyu bütün Türk Halkından bekliyoruz. Evet 75. Yılını kutluyoruz ama Cumhuriyet nasıl oluştu, şimdi onu açmaya çalışalım.

Ne dersiniz, Cumhuriyetin ilanını, Cumhuriyeti ilân edenin ağzından dinlemek ister misiniz?

O halde yalnız kulağınızla değil, gönlünüzü de açarak ATATÜRK'Ü dinleyiniz: "O gece birlikte bulunduğumuz arkadaşlar erkenden beni terk ettiler. Yalnız İsmet Paşa Çankaya'da misafir idi. Onunla yalnız kaldıktan sonra, bir Kanun önergesi taslağı hazırladık. Bu taslakta 1921 tarihli Teşkilat-ı Esasiye Kanununun şekli devleti tespit eden

maddesinin sonuna ' Türkiye Devletinin Şekli Cumhuriyettir' cümlesini ilave ettim“

Cumhuriyet, önce Meclis grubuna, sonra Meclise geldi. Cumhuriyete karşı olanların hiçbiri açıktan mücadeleyi kabul etmemişlerdi. Lafları ağızlarında geveleyip duruyorlardı.

Sonra yine ATATÜRK'Ü dinleyelim: "Bundan sonra İsmet Paşa söz alarak şu yolda beyanatta bulundu; “Fırka Reisinin teklifini kabule ihtiyaç katidir. Dünya bizim bir şekli hükümet görünüşümüzü biliyor. Bu görüşlerimizi bir sonuca bağlamak zaaftan başka bir şey değildir. O halde bunun ifadeyi hukukiyetini söylemekten neden çekiniyorsunuz?”

İsmet Paşa’dan sonra Abdurrahman Şeref Bey söz aldı.

"Cumhuriyet doğan çocuğun adıdır. Ama bu ad bazılarına hoş gelmemiştir, varsın gelmesin”

Ve....Yine ATATÜRK'Ü dinleyelim: "Niha yet kanun birçok hatibin 'Yaşasın Cumhuriyet' sedalarıyla ve alkışlar içinde kabul edildi.” (Hasan PULUR 29 EKİM 1967 Milliyet Gazetesi)

Cumhuriyeti ilan eden, Cumhuriyetin ilanını böyle anlatıyor. Bu yıl o günün 75. Yıldönümü.

Çevremize bir bakın ve sonra kendinizle hesaplaşın;

-Nereden, nereye geldik ve nereye gidiyoruz?.

Ve....

Büyük Komutan Mustafa Kemal ATATÜRK'ÜN ölümünün 60. Yıldönümünü kutladık.

Aşağıda; 1968 yılı "Olaylar ve İnsanlar" Hasan PULUR Köşesinden: ATATÜRK'ÜM DE BİZE Atatürk'üm de bize: "Bu ne iki yüzlülük?" 10 Kasım'da saygılı, 11 Kasım'da, küçük Adına eserine bağlı gibi gözüküp Nicelerin sırtı, aslında sana dönük Hani kardeşliğimiz; kalmışız, bölük pörçük.

10 Kasım'da saygılı; 11 Kasım'da küçük. Nurcu, yobaz, komünist; hepsi nefes nefese, O kör baltayla vuruyorlar temele. "Demokrasi" diyerek kıyılır devrimlere. Bir de 10 Kasım'larda adını anmak, yok mu?

En acısı, gülüncü, işte Atam, bu sahne. Atatürk'üm de bize: "Bu ne iki yüzlülük?" 10 Kasım'da saygılı; 11 Kasım'da küçük. Vatan denen kavramı, bilince vardırıran, sen! Gerçek dini yobazın elinden ayıran sen! Namuslu zengin ile üretici

halkımı Vatan denen teknede yoğuran, kardıran sen!

Hani kardeşliğimiz; kalmışız pölük pörçük, 10 Kasım'da saygılı; 11 Kasım'da küçük. On bin yıl öncesinin Göktürk Kağanı gibi Bıraktın genç kuşağa, o kutsal emaneti.

Her alçakça davranış boğulmaya mahkûmken Cehennem olsun niçin, Türkiye'nin cenneti?

Atatürk'üm de bize: "Bu ne iki yüzlülük?" 10 Kasım'da saygılı; 11 Kasım'da küçük.

"Bizi yanlış yola sevk eden habisler, biliniz ki, çok kere din perdesine bürünmüşlerdir. Saf ve nezih halkımıza hep şeriat sözleriyle alda ta gelmişlerdir.

Tarihimizi okuyunuz, dinleyiniz, görürsünüz ki Milleti mahveden, esir eden, harap eden fenalıklar hep din kisvesi altındaki küfür ve melanetten gelmiştir. Onlar hep hayırlı hareketi dinle karşıladılar. Hâlbuki hepimiz Müslüman'ız. Hepimiz din-darız. Artık sizin dinin icaplarını, dinin yasaklarını öğrenmek için şundan bundan derse ihtiyacınız yoktur. Hangi şey ki; akla, mantığa, milletin menfaatine uygunsa hiç kimse ye sormayın, o şey dindir. Eğer bizim dinimiz akla, mantığa uygun bir din

olmasaydı, mükemmel olmazdı, dinlerin sonuncusu olmazdı”

İşte...

Bizlerin bu önemli yıldönümlerini kutlarken, daha dikkatli, daha itinalı olmalıyız. Bu günleri anmalarla geçiştirmektense, mana ve anlamlarını herkese ve bilhassa genç kuşaklara empoze suretiyle değil, gerçek yönleri ile anlatarak CUMHURİYETİ ve ATATÜRK'Ü anlatalım!

CUMHURİYET VE CUMHURİYETİ BİZE EMANET EDEN ATATÜRK

Geçen Ekim Ayının 29. Günü, bilindiği gibi "Cumhuriyetimizin" kuruluşunun 75.Yılı geçen Kasım Ayının 10 da, Büyük ATATÜRK'ÜN ölümünün 60. Yıldönümü.

Aylar öncesinden, bu anlamlı yıl dönümler için genel ve yerel yönetimler hazırlıklara giriştiler.

Umuyoruz ki, bu 75.yıl ve 60. Anma Yılı kutlamaları gerekli şekilde kutlanır. Bu coşkuyu bütün Türk Halkından bekliyoruz. Evet 75. Yılını kutluyoruz ama Cumhuriyet nasıl oluştu, şimdi onu açmaya çalışalım.

Ne dersiniz, Cumhuriyetin ilanını, Cumhuriyeti ilân edenin ağzından dinlemek ister misiniz?

O halde yalnız kulağınızla değil, gönlünüzü de açarak ATATÜRK'Ü dinleyiniz: "O gece birlikte bulunduğumuz arkadaşlar erkenden beni terk ettiler. Yalnız İsmet Paşa Çankaya'da misafir

idi. Onunla yalnız kaldıktan sonra, bir Kanun önergesi taslağı hazırladık. Bu taslakta 1921 tarihli Teşkilat-ı Esasiye Kanununun şekli devleti tespit eden maddesinin sonuna ' Türkiye Devletinin Şekli Cumhuriyettir' cümlesini ilave ettim“

Cumhuriyet, önce Meclis grubuna, sonra Meclise geldi. Cumhuriyete karşı olanların hiçbiri açıktan mücadeleyi kabul etmemişlerdi. Lafları ağızlarında geveleyip duruyorlardı.

Sonra yine ATATÜRK'Ü dinleyelim: "Bundan sonra İsmet Paşa söz alarak şu yolda beyanatta bulundu; “Fırka Reisinin teklifini kabule ihtiyaç katidir. Dünya bizim bir şekli hükümet görünüşümüzü biliyor. Bu görüşlerimizi bir sonuca bağlamak zaaftan başka bir şey değildir. O halde bunun ifadeyi hukukiyetini söylemekten neden çekiniyorsunuz?“

İsmet Paşa’dan sonra Abdurrahman Şeref Bey söz aldı.

"Cumhuriyet doğan çocuğun adıdır. Ama bu ad bazılarına hoş gelmemiştir, varsın gelmesin”

Ve....Yine ATATÜRK'Ü dinleyelim: "Niha-yet kanun birçok hatibin 'Yaşasın Cumhuriyet'

sedalarıyla ve alkışlar içinde kabul edildi.” (Hasan PULUR 29 EKİM 1967 Milliyet Gazetesi)

Cumhuriyeti ilan eden, Cumhuriyetin ilanını böyle anlatıyor. Bu yıl o günün 75. Yıldönümü. Çevremize bir bakın ve sonra kendinizle hesaplaşın;

-Nereden, nereye geldik ve nereye gidiyoruz?.

Ve....

Büyük Komutan Mustafa Kemal ATATÜRK'ÜN ölümünün 60. Yıldönümünü kutladık.

Aşağıda; 1968 yılı "Olaylar ve İnsanlar" Hasan PULUR Köşesinden: ATATÜRK'ÜM DE BİZE Atatürk'üm de bize: "Bu ne iki yüzlülük?"

10 Kasım'da saygılı, 11 Kasım'da, küçük Adına, eserine bağlı gibi gözükp nicelerin sırtı, aslında sana dönük.

Hani kardeşliğimiz; kalmışız, bölük pörçük. 10 Kasım'da saygılı; 11 Kasım'da küçük. Nurcu, yobaz, komünist; hepsi nefes nefese, o kör baltayla vuruyorlar temele. "Demokrasi" diyerek kıyılır devrimlere.

Bir de 10 Kasım'larda adını anmak, yok mu?

En acısı, gülüncü, işte Atam, bu sahne.

Atatürk'üm de bize: "Bu ne iki yüzlülük?"

10 Kasım'da saygılı; 11 Kasım'da küçük.

Vatan denen kavramı, bilince vardıran, sen!

Gerçek dini yobazın elinden ayıran sen!

Namuslu zengin ile üretici halkımı

Vatan denen tekne de yoğuran, kardıran sen!

Hani kardeşliğimiz; kalmışız pölük pörçük,

10 Kasım'da saygılı; 11 Kasım'da küçük.

On bin yıl öncesinin Göktürk Kağanı gibi

Bıraktın genç kuşağa, o kutsal emaneti.

Her alçakça davranış boğulmaya mahkûmken Cehennem olsun niçin, Türkiye'nin cenneti?

Atatürk'üm de bize: "Bu ne iki yüzlülük?"

10 Kasım'da saygılı; 11 Kasım'da küçük.

"Bizi yanlış yola sevk eden habisler, biliniz ki, çok kere din perdesine bürünmüşlerdir. Saf ve nezih halkımıza hep şeriat sözleriyle alda ta gelmişlerdir.

Tarihimizi okuyunuz, dinleyiniz, görürsünüz ki Milleti mahveden, esir eden, harap eden fenalıklar hep din kisvesi altındaki küfür ve melanetten gelmiştir. Onlar hep hayırlı hareketi dinle karşıladılar. Hâlbuki hepimiz Müslüman'ız.

Hepimiz dindarız. Artık sizin dinin icaplarını, dinin yasaklarını öğrenmek için şundan bundan derse ihtiyacınız yoktur. Hangi şey ki; akla, mantığa, milletin menfaatine uygunsa hiç kimse ye sormayın, o şey dindir. Eğer bizim dinimiz akla, mantığa uygun bir din olmasaydı, mükemmel olmazdı, dinlerin sonuncusu olmazdı”

İşte...

Bizlerin bu önemli yıldönümlerini kutlarken, daha dikkatli, daha itinalı olmalıyız. Bu günleri anmalarla geçiştirmektense, mana ve anlamlarını herkese ve bilhassa genç kuşaklara empoze suretiyle değil, gerçek yönleri ile anlatarak

CUMHURİYETİ ve ATATÜRK'Ü anlatalım!

BACASIZ SANAYİ

Bu ay ki yazı konumuzun "TURİZM" olması nedeniyle aşağıdaki yazıyı kaleme alıyorum.

Aslında, belki dergi elinize geçtiğinde basımı bitmiş ve kırtasiyecilerde görülebilecek, ya da hemen hemen çıkmak üzere olan "KORKUSUZ BAŞKAN" isimli kitabımdan bir bölüm kullanmak istiyordum.

Bakarsınız yine de öyle bir durumla karşılaşabilirsiniz. Mahmut Selim GÜRSEL'İN nasıl davranacağı belli mi olur?

Gelelim konumuz olan TURİZM'E.

Yurtiçinde pek çok yeri, yurtdışında ise, sekiz-on ülkeyi görmek mutluluğuna erişmiş bir "kırsal vatan çocuğu" olmamın yanında, kızı ve damadı çekirdekten, ayrıca okuldan yetişmiş bir kişi olarak "turizm"e özel bir ilgi duymam doğal sayılmalıdır.

Önümüzde hep bir hedef vardı. 2000'li yıllar. İşte 2000 yılı da geldi, çatı. Demek ki, önümüze; dünü ve bugünü de görüp, değerlendiril-meli, yeni hedefler koymalı ve yeni stratejiler

belirlemeliyiz. En önemlisi de, Türk Turizmi açısından tam bir kâbus olan geçtiğimiz yılı iyi örnek alıp, iyi değerlendirme yapıp, gelecek yılların hesabını iyi yapmalıyız.

Ben "ÇORUM'UN turizm" haritasına bakmayı, bu konuda "uzman" arkadaşlara bırakarak, en azından mesleğe ve bilgiye saygı çerçevesinde kalmayı yeğliyorum.

Hatırlayınız geçen yıl dışarıdan beklenen yabancı turist sayısında inanılmaz azalma meydana gelince, ülkemizdeki turistik tesislerimiz, iç turizme yöneldiler ve kampanyalarında düşünülmecek fiyatlarla yatak satmaya çalışmışlardı.

Gene hatırlayınız. Bundan 8-10 yıl önce, ülkemizde ki turist sayısı düşünülen ve istenilen düzeyde olduğu günlerde, Marmaris Belediye Başkanı çıkmış ve "bizim yerli turiste ihtiyacımız yok. Onlar buraya gelmesinler," demişti.

Allah'ım; Sen nelere kadirsin!

Ülke yaşamlarında pek de uzun sayılamayacak, hatta kısa kabul edilebilecek bir süre sonunda Marmaris ve benzeri turistik yörelerimiz, dışarıdan talep az olduğu için, iç turizme yönelmişler ve yalvar-yakar yerli turist arar olmuşlardı.

Aslında ülke kalkınmasının en önemli ayaklarından birisi, bacasız sanayi denilen "TURİZM"DİR. Ve enstrümanların en gereklisi de, dışarıdan gelecek turistin bırakacağı "döviz"dir.

Bu bağlamda şunları da düşünülebilir.

Türkiye'nin kalkınmasında sanayi kesimi lokomotif ise, nostaljik yaklaşımla, bu buharlı lokomotifin kömür vagonu da,"turizm" ve "ihracat" kesimidir diyebiliriz. Çünkü biliyoruz ki, Türkiye'nin kalkınması için sanayileşmek, sanayi kurmak ve çalıştırmak için de daha uzun süre döviz gerekecektir. İşte bu lokomotif için gerekli dövizin büyük kısmı "turizm" ve "ihracat"tan sağlanacaktır. Bu açıdan turizmi, kalkınmanın ihmal edilmez bir unsuru olarak görmek ve buna uygun bir ekonomik model oluşturmak gerekmektedir.

Bu da doğal olarak, bizleri yöneten hükümete, oradaki TURİZM BAKANLIĞINA ve de (evet ve de) Çorum için "YEREL YÖNETİCİLERE" ayrıca tüm ÇORUM halkına sorumluluk yüklemektedir.

SANAYİ YAPISI OLARAK ÇORUM

Çorum ili Anadolu'nun sanayi merkezlerinden biri olma yolunda hızla ilerlemektedir.

Sanayileşme çabaları 1970 - 1980 yılları arasında kurulan tuğla-kiremit fabrikaları ile başlamış, daha sonra un fabrikaları ile devam etmiştir. Bu iki sanayinin ihtiyaçlarını karşılamak üzere makine imalat ve döküm sanayi dalları da gelişmiş, tuğla, kiremit, un ve yem fabrikalarının makinelerini imal eden tesisler kurulmuştur.

Çorum'un geçmiş dönemde ki sanayi gelişimi ne bakıldığında, Osmanlı Döneminin kapalı ekonomisi içerisinde, deri işletmeciliği, ayakkabı imalatı, çiriş imalatı, kendir üretimi nedenleriyle kendir ipi tiftik keçisinden ve kenevirden yapılan çuval, kilim dokuması, at arabası imalatı, leblebi, çömlek, testi, oluklu kiremit, bulgur imalat ve ev tezgâhlarında muhtelif dokumaları görmektediriz. Eski dönem ve Cumhuriyetin ilk yıllarında Çorum her türlü ulaşım imkânlarından ve alt yapıdan yoksundur. Tek çıkış kapısı Samsun limanıdır. Tamamen o yıllarda

tarıma ve el emeğine dayalı ekonomik potansiyeli vardır.

O yıllarda, ilimiz tüccarları üretim fazlasını at arabaları ile bölgenin tek ticaret merkezi ve deniz limanı olan Samsun'a götürür satar ve ihtiyacı olan malları yine oradan temin etme yoluna giderdi. Çok az tüccar İstanbul'dan mal alır, deniz yoluyla Samsun'a oradan da Çorum'a getirirdi.

Cumhuriyetin ilanından sonra devlet imkânlarından Çorum payını alamamış, bazı iş adamları il dışında fakat demiryolu güzergâhındaki yörelerde un değirmenleri kurmuşlar ve zamanla unları fabrika haline dönüştürmüşlerdir. Bu sanayi atılımı ve heyecanı, daha son ra ulaşım imkânlarının nispeten düzelmesi ile birlikte, il merkezine taşınarak, yeni un fabrikaları kurma teşebbüsleri başlamıştır. Bunu takip ederek diğer iş kollarındaki atılımlarda birbirini izlemiştir.

1950'lerden itibaren Devlet Karayolları Başkent Ankara'ya ve Karadeniz bölgesine bağlayan yolları inşa etmesiyle, "Çorum " bölgeler arasındaki geçiş noktasında olması nedeniyle zaman içerisinde, bu imkânı iyi kullanan Çorumlu müteşebbis ekonomisine canlılık kazandırmaya çalışmış ve

"tarım" kentinin yanında "sanayi" kenti sıfatını eklemesini bilmiştir.

Bu yörede sanayinin gelişmesi altyapı imkânları, gelir seviyesi, sermaye birikimi gibi birçok faktörlere bağlıdır. Bugün Çorum sanayi bu faktörlere bağlıdır. Bugün Çorum sanayi, bu faktörlere bağlı olarak, 200'ün üzerinde çeşitli büyüklükteki sanayi kuruluşlarını bünyesinde bulunmaktadır. Bu sanayi tesisleri içerisinde, ilimizde kamuya ait, şimdi satılmış olan Çorum Çimento Fabrikası, yem fabrikası ile T. Süt Endüstrisi Kurumuna ait fabrikaları çıkarırsak, sadece Çorum Şeker Fabrikasını gösterebiliriz. Diğer tüm yatırımlar, Çorumlu müteşebbislerin yatırımlarıdır.

İlimizde lokomotif sektör olarak kabul edilen Toprak Sanayi dışında, un, ırmik, bulgur, makarna, yem, yumurta, saman fluting kağıt, oluklu mukavva ve ambalaj, steril şırınga, fermuar, oto radyatörü, elektronik yazıcı kartuşları, oto kaloriferi, mobilya, parke, kireç, emaye, gömlek, küp şeker, jüt çuval, çivi, bakır ve çinko levha, bakır boru, bakliyat paketleme, strafor, tıbbi ampul, LPG dolum, plastik boru ve hortum, kemik unu, oksijen gazı, seramik sıhhi tesisat, mermer, karo, oto ekosu, ayakkabı

fabrikalarının yanı sıra, bu sektörlerin makine, kalıp ve döküm ihtiyaçlarının büyük çoğunluğunu karşılayan ve anahtar teslimi un, yem ve toprak sanayi sektörünün makinelerini yapan makine fabrikaları ve döküm tesisleri mevcuttur. Ayrıca çeşitli tarımsal araçlar ve ekipmanlarını imal eden tesisler ile Belediye temizlik işlerinde kullanılan temizlik araçları imal eden firmalarımız da faaliyetlerini yürütmektedir. Yukarıda sıralamaya çalıştığımız imalatların, ülke ekonomisine katkıları da inkâr edilemeyecek düzeydedir.

Örneğin; Çorum Toprak sanayi, Ülke ihtiyaçlarının kiremitte %35-40, tuğlada %20-25'ine cevap verecek kapasiteyle yurdumuzun en büyük üretim bölgesidir. Yumurta sektöründe, 200'e yakın çiftlik kapasiteyle Türkiye yumurta ihtiyacının %15'ine karşılamaktadır.

Bilindiği üzere Çorum leblebisi kadar haklı bir üne sahip olan Çorum unu da 500.000 ton/ yıl'ı geçen üretim kapasitesiyle yurt içi ve yurt dışına satışlarına olanca hızı ile devam etmektedir.

Çorum madenciliği açısından, özel sektör ve devlete ait ocaklarda linyit kömürü üretimi sürdürülmektedir. Çorum ve çevre illerinin linyit kömürü

ve sanayi sektörünün toz kömür ihtiyacı bu sektörler tarafından karşılanmaktadır. Sungurlu ilçesinde özel sektörü tarafından işletilen betonit ve krom yatakları mevcuttur. Çorum merkezde özel sektör tarafından işletilen mermer yatakları vardır.

Çorum'da özel sektör yatırımları, il, içi sermaye birikimlerine ve birlikte iş yapma alışkanlığına dayalı olarak başlamış ve halen devam etmektedir. Özel sektöre ait tesisler; çoğunlukla küçük ve orta ölçekli işletmelerdir. Küçük ve orta ölçekli işletmelerin ilde yarattığı istihdamın %60' ı taş ve toprağa dayalı sanayide yoğunlaşmıştır.

Çorum'da 50 kişiye kadar eleman istihdam eden 233 adet küçük ölçekli işletme mevcut olup 50-300 kişi arası işçi çalıştıran 56 adet orta ölçekli olmak üzere toplam 289 işletme mevcuttur, diğer işletmeler daha küçük 1-50 arası işçi çalıştırmakta olup, küçük işletmelerdir.

Çorum'da toplam işletmelerinin %10.7'si Anonim Şirket, %60'7'si Limitet Şirket daha çok 50 kişinin üzerinde işçi çalıştıran firmalarda Anonim Şirket ve Limitet şirketten oluştuğu gözlenmektedir.

Çorum'da işletmelerin %92'si tek vardiya üretim yapmaktadır. Geriye kalan işletmeler ise iş

yoğunluğuna göre vardiya sistemini organize etmek tedirler. İşletmelerin %54'ü geleneksel teknoloji kullanmaktadır. Geleneksel teknoloji kullanımı daha çok orta ölçekli işletmelerde gözlenmektedir. Küçük ölçekli işletmeler ise en yaygın, modern teknolojiye geçiş aşamasındaki teknolojiyi kullanmaktadır.

Toplam işletmelerin %69.9'u sermaye yetersizliği nedeniyle %19.8'i ise talep yetersizliği nedeniyle modern teknolojiye geçememiştir. Orta ölçekli %78.4' ünde küçük ölçekli işletmelerin ise %96.5'inde pazarlama faaliyetlerini işyeri sahibi veya yöneticileri yapmaktadır. Çorum'da faaliyet gösteren orta ölçekli işletmelerin ise %71'i üretimini Çorum içerisinde pazarlamaktadır. Ülke çapında pazarlama faaliyeti sürdüren ve ihracat yapan işletmeler ise genelde orta ölçekli işletmelerdir. Çorum ilinde orta ölçekli işletmelerin %54.8'i yatırım teşvik tedbirlerinden yararlanmıştır. Çorum'daki işletmelerin %81'1'i işini kendi kurmuştur. Babasının işini devam ettiren işletme %18.9'dur küçük işletmelerin %92'5'i çıraklıktan yetişme olup meslek okulu mezunu olanların toplamı ise %4.5'dir.

PAYLAŞILAN VİZYON VE ORTAK SORUMLULUK

Bir çoğunuz Spartaküs filmini hatırlayacaksınız. M.Ö. 71 yılında bir isyanda köleler ordusuna önderlik eden bir Romalı gladyatörün, Spartaküs'ün öyküsüdür. Roma ordularını iki defa yenilgiye uğratmış ancak uzun bir kuşatma ve zorlu bir savaştan sonra General Marcus Crassus tarafından yenilmişlerdir. Crassus, Spartaküs'ün ordusunun sağ kalan bin savaşçısına şöyle der: "Köleydiniz, yine köle olacaksınız. Ama yasal cezanız olan çarmıha gerilmekten Roma Lejyonlarının merhametiyle bağışlanacaksınız. Tek yapacağınız, bana o Spartaküs adlı köleyi teslim etmektir. Çünkü onu görüşüşünden tanımıyoruz .”

Uzun duraklamadan sonra, Spartaküs ayağa kalkar ve " Spartaküs benim" der. Sonra yanı başındaki adam kalkar "Spartaküs benim" der. Onun yanındaki de kalkar "hayır, “Spartaküs benim"der. Birkaç dakika içinde ordudaki herkes ayaktaadır.

Bu öykünün uydurma olup olmadığı önemli değildir, çünkü derin bir gerçeği vurgulamaktadır.

Spartaküs'ün ordusundan sağ kalanların her biri ayağa kalkmakla ölümü seçmiştir. Ancak ordunun sadakati, kişi olarak Spartaküs'e yönelik değildir. Onun esinlendiği ortak (paylaşılan) bir vizyona, özgür insan olma idealine yöneliktir. Bu vizyon öylesine güçlü ve zorlayıcıdır ki, hiçbiri ondan vazgeçip köleliğe dönmeye dayanamaz.

Paylaşılan vizyon artık bir fikir değildir. Hatta özgürlük türünden önemli bir fikir bile değildir.

Daha güçtür. Bu gücü esinleyen bir fikir olabilir, ama bir kere yol almaya, birden fazla kişinin desteğini almaya başladı mı soyut olmaktan çıkar. Elle tutulur somutlaşır. İnsanlar onu var olan bir şeymiş gibi görmeye başlarlar. İnsan ilişkilerinde ortak vizyon kadar güçlü pek az etken vardır.

Ben bu öyküyü paylaşılan vizyon olması için alıntı yaptım. Günümüzde "vizyon" modern yönetim bilimlerinde bilinen bir kavramdır. Ama çok dikkatli baktığımızda çoğu vizyonun tek bir kişinin organizasyonuna empoze ettiği kendi vizyonu olduğunu görürüz. Böylesi vizyonlar en iyi halde uyum sağlarlar, ama bağlılık sağlamazlar.

Paylaşılan vizyon, yeni bir şeyi inşa etme, bulunduğumuz konumu koruma, yaratıcı

yenileştirici unsurların kaçınılması sonucu ortaya çıkan bir fikir olabilir. Biz bu tür vizyona içten "kaynaklanan vizyon" diyebiliriz. Ya da bir çok kez olduğu gibi dıştan etkilerle de oluşabilir. Yani bir rakibe göre ondan daha kaliteli üretme, daha ucuza mal etme gibi hedeflere odaklanabilir. Paylaşılan vizyon içten veya dıştan ya da her ikisi birden olabilir. Mühim olan vizyonun nereden kaynaklandığı değil, ne sağladığıdır.

İşte bu noktadan sonra Çorumlu ve Çorum sanayicisinin ortak vizyonu sanayileşmek ve Çorum' un ürünlerini yalnızca Türkiye pazarına değil, dünya pazarlarında da rekabet edecek hale getirmektir. Çorum sanayicisi hatırı sayılır, ürünler üretmesine rağmen dış pazarlara olması gerektiği kadar açılmamıştır. Kalite düzeyini müşterinin isteği doğrultusunda

BELEDİYE VE SANAYİ

Günümüzün medeniyeti bir şehir medeniyetidir.

Bugün gelişmiş ülkelerde, nüfusun çok önemli bir bölümü şehirlerde yaşamaktadır.

Toplumu oluşturan her türlü sosyo-ekonomik hareketler bilinçlenmektedir. Bu nedenle şehirlerde görev yapan "Belediyeler" üretimin temel unsuru olan "Sanayi kesimi" gibi, sokaktaki insanı da etkileyen hizmetleri üretmektedir.

Bir toplumun refahının yükselmesi, iş-gücü ve sermaye kaynaklarının üretimde etkili biçimde kullanılmasına bağlıdır. İşgücü ve sermayenin kullanımında da belediyenin hizmet üreterek, temel bir görevi yerine getirdiği hepimiz tarafından iyi bilinmektedir.

Toplum bütünüyle bir işletme ise, hizmet üreten belediyeler ile mal üreten sanayi kesiminin, kaynakları verimli kullanmak için uyum içinde çalışmasının gereği apaçık ortada değil midir?

Bu nedenle, toplum refahı için hizmet üreten yerel yönetimler ile üretimin temel kaynağı olan

sanayi kesiminin işbirliğine her şeyden önce önem vermek, bu konuda çağdaş devletlerin yaptıklarını da aşarak, daha ileriye gitmeye çalışmak gerekir.

Çağdaş devletin üç temel fonksiyonundan söz edilmektedir. Herkese geçinebilecek "İş temin etmek", her aileyi barınabileceği bir "Konuta" kavuşturmak, konutlarla iş yerleri arasında, hızlı, güvenli ve "Konforlu ulaşım" sağlamak.

Ancak bu temel unsurlar yerine getirildiği zaman, üretimin içinde çalışan insanın verimini artırabilmektir. Bir başka anlatımla, sanayi kesimi insana işveren "Belediye"de, en basit anlatımıyla, o insanı evinden işine, işinden evine yetiştiren birimlerdir.

Sadece bu sınırlı görev bile, "Belediyelerle, sanayinin " İşbirliğinin ne kadar hayati bir kurum olduğunu göstermesi bakımından çar-

BELEDİYESİZ SANAYİ

Çorum Belediyesinde görev değişikliği üzerinden yaklaşık olarak bir seçim dönemi geçti. Bu süre beş yıla yakın bir süre.

İlk beraberliğimizde, Belediye Başkanımıza: "Tüm Çorum'un başkanı olursanız, hepimiz sizin yanındayız" demiştim. Detayları şimdilik değinmek istemiyorum. Gerekirse başka yazılarımda o konuları işleyebilirim. O zaman görülecektir ki; mevcut Belediye yönetimi bu beş yıllık dönemde elle tutulur hiçbir şey yapılmamış, olumlu yanları maalesef olumsuz yanlarına göre pek az. Başkan, ilk göreve geldiği günlerde hemen, hangi amaçla olduğu kamuoyundan gizlenen yurtiçi ve yurt-dışı gezilere başlamıştı.

Hatırlayınız; Çorum'da susuzluk nedeniyle başlayan o korkunç hastalık sırasında "Belediye Başkanımız" dünyanın öbür ucunda Avustralya'da idi. Bakanlık ve Valilik tarafından hastalığın ilk hızı kesildikten birkaç gün sonra dönebilmişti.

Çorum'a Dünyanın öbür ucu olsa bile, şehrimize 24 saat içinde dönüle bilmesi mümkündü.

Sahi Başkan, o tarihlerde çok önemli bir işi var da, Çorum'a dönememişti. Oralarda ne yapıyordu dersiniz?

Başka bir soru; Belediye Başkanı çıktığı pek çok iç ve dış geziler sonunda, bugüne kadar Çorum'a ne kazandırdı?

Bu ve buna benzer konularda yıllardır Belediye Başkanını çok eleştirdim. Ama hiç birine tek bir cevap alamadım.

Demek ki; haklıydım. Çünkü bir atasözü-müz vardır, bilirsiniz:

"Sükut, ikrardan gelir"

Bu soruları sorduktan sonra, genel olarak belediyelerin ve sanayinin ilişkisi hakkında Çorum lu 2000 Dergisinin 2. Sayısında yazdığım yazıyı tekrarlamak istiyorum.

Günümüzün medeniyeti bir şehir medeniyetidir.

Bugün gelişmiş ülkelerde, nüfusun çok önemli bir bölümü şehirlerde yaşamaktadır.

Toplumu oluşturan her türlü sosyo-ekonomik hareketler bilinçlenmektedir. Bu nedenle şehirlerde

görev yapan "Belediyeler" üretimin temel unsuru olan "sanayi kesimi" Gibi, sokaktaki insanı da etkileyen hizmetleri üretmektedir.

Bir toplumun refahının yükselmesi, iş-gücü ve sermaye kaynaklarının üretimde etkili biçimde kullanmasına bağlıdır. İşgücü ve sermayenin kullanımında da belediyenin hizmet üreterek, temel bir görevi yerine getirdiği hepimiz tarafından iyi bilinmektedir.

Toplum bütünüyle bir işletme ise, hizmet üreten belediyeler ile mal üreten sanayi kesiminin, kaynakları verimli kullanmak için uyum içinde çalışmasının gereği apaçık ortada değil midir?

Bu nedenle, toplum refahı için hizmet üreten yerel yönetimler ile üretimin temel kaynağı olan sanayi kesiminin işbirliğine her şeyden önce önem vermek, bu konuda çağdaş devletlerin yaptıklarını da aşarak, daha ileriye gitmeye çalışmak gerekir.

Çağdaş devletin üç temel fonksiyonundan söz edilmektedir. Herkese geçinebilecek "İş temin etmek", her aileyi barınabileceği bir "Konuta" kavuşturmak, konutlarla işyerleri arasında, hızlı, güvenli ve "Konforlu ulaşım" sağlamak.

Ancak bu temel unsurlar yerine getirildiği zaman, üretimin içinde çalışan insanın verimini artırabilmektir. Bir başka anlatımla, sanayi kesimi insana işveren "Belediye"de, en basit anlatımla, o insanı evinden işine, işinden evine yetiştiren birimlerdir.

Sadece bu sınırlı görev bile, "Belediyelerle, sanayinin" işbirliğinin ne kadar hayati bir kurum olduğunu göstermesi bakımından çarpıcı değildir?

ÜNİVERSİTEYİ ÇOKTAN HAK ETTİK

"Bilim sanattan üstündür. Çünkü: serveti sen korursun. Oysa bilim seni korur."

Bu yazıma Hz. Ali'nin bir özdeyişi ile başlamak istiyorum. Zaman, zaman bu konuda çok söyletim oldu, çok yazı yazdım. 1985-1997 yılları arasında görev yaptığım ve Başkanlığını üstlendiğim Ticaret Ve Sanayi Odasındaki çalışmam sırasında, bazı kendini bilmezlerin "bu adam, bu işlere ne karışıyor?" demelerine rağmen, Çorum' un başta ÜNİVERSİTE olmak üzere, her konusu ile yakından ilgiliyim.

Söylediğim gibi, toplantılarda, televizyonlarda ve basında sık sık Çorum sorunlarını dile getirdim.

Şimdi geriye dönüp bakıyorum da; "keşke daha fazla çaba gösterse imişim" dediğim bile oluyor.

Ama ne yaparsınız ki; Ticaret ve Sanayi Odası yöneticileri politikacıların olanaklarına sahip

olmadıkları için, söylemekten, sorunları dile getirmekten öte bir şey yapamaz oluyor.

Biraz geriye gidelim, şöyle 12-13 yıl öncesine.

Daha Çorum'da kimse Üniversite sözü etmezken, biz 1985'te "ilimize mutlaka bir üniversite gereklidir" diyor ve bunu sağlayacağına inandığımız parlâmenterlerimizi göreve çağırıyorduk.

İyi hatırlıyorum. Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği'nin (TOBB) o zamanki yayın organı İKSAT Gazetesinde Saffet YAKUT dostuma, Çorum'da verdiğim beyanatın içinde; Çorum'un en önemli noksanlarından birisinin, ÜNİVERSİTE olduğunu anlatmıştım. Gerekçe olarak ta, Çorum' un gelişmekte olan sanayine "ÜNİVERSİTE"NİN destek olacağını düşünmemdi.

" ÜNİVERSİTE-SANAYİ "işbirliği, hem teknik, hem de müspet ilimi birleştirmek, o yöredeki sanayi geliştirebilirdi.

Cumhurbaşkanı Süleyman DEMİREL, Türkiye'nin 12 Oda Başkanını KÖŞK'E davet ettiğinde, ben de bir konuşma yapmış ve gündem

dışı olmasına rağmen "Çorum'un Sorunlarını" dile getirmeye çalışmıştım.

Konuşmam bittikten sonra, Sayın Cumhurbaşkanı bana dönerek "Bütün sorunlarınızla ilgileneceğim, sana bilgi vereceğim ve arkasından da, Çorum'a geleceğim" demişti.

Dediklerini yaptılar.

ÜNİVERSİTE isteğim, diğer isteklerim gibi, ilgili makamlara ulaştırılmış ve gelen cevapların birer sureti bana gönderilmişti.

ÜNİVERSİTE konusunda YÖK'EN gelen cevapta neler vardı?

Kısaca özetleyeyim:

Önce parasal açıdan, sonra öğretim görevlilerinin yetmezliği düşüncesiyle "Çorum'a Üniversite" yakın planda yoktu.

Yazı elime ulaştıktan sonra TSO toplantısında açıklamış ve basına da vermiştim.

O günlerde Refahyol iktidarda idi.

İktidar partisi Refah kanadı Milletvekilleri, bu açıklamam üzerine basına beyanat veriyor ve "kimse üzülmesin Üniversiteyi Çorum'da biz açacağız" diyorlardı.

Sahi açtınız da biz mi görmedik?

Niye üzerinize düşeni yapmadınız?

Yoksa gücünüz mü yetmedi?

Öyle ise sizlere destek olacağı sözünü vermiş olan bizim gibi kurumlardan ve Çorum kamuoyundan neden destek istemediniz?

Çorum'da basın toplantısı yaparak, Çorum kamuoyuna mesajlar vererek, bu işin halledilemeyeceğini sizin bizden iyi bilmeniz gerekmez mi?

Bu soruları çoğaltabilirim.

Ama sizden sadece, Refah, şimdi ise; Fazilet Partisi Milletvekillerinden değil beklentilerim. Çorum'un mevcut altı Milletvekilinden!

Bizler, yani o zamanlar başkanı olduğum Ticaret ve Sanayi Odası yöneticileri, tüm Milletvekillerimize seçildikleri tarihten itibaren, isteklerimizi defalarca söyledik. Ama başarılı olamadık. TSO olarak yıllardır Çorum'un, her türlü sorunu üzerine eğilerek kafa yorduk, toplantılar, paneller, sempozyumlar düzenledik. İstedik ki; Çorum daha büyüsün, ekonomik olarak güçlensin, kalkınsın.

Bizim bundan sağlayacağımız, kazancımız sadece "Manevi hazdı" bunu bile çok gördüler.

Etrafımızdaki illere baktığımızda; Samsun da, Tokat'ta üniversite var. Amasya ve Yozgat ise bu konuda bizden atak!

Göreceksiniz Çorum'dan önce üniversite ye kavuşacaklar.

Haydi Samsun büyük kent. Onu dışarıda tutalım.

Bu gün Tokat'ta üniversite olduğu gibi, al-tı ilçesinde fakülte var.

Kıskançlık duymuyorum, ama bir ÇORUM LU olarak hakkımı istiyorum.

Siyasi güçsüzlüğümüzün bedelini ödeyen Çorum halkının artık, hakkı verilmeli. Hem de her konuda.

Başta Üniversite olmak üzere, Havaalanı, Merkez Bankası, Demiryolu ve daha pek çok sorunlarımızın halli gibi!.

Haydi! Sayın Parlamenterlerimiz! Hazır seçim dönemine de girmişken silkinin biraz.

SERDAR HANGÜN VE ÖMER HAYYAM

" Bilgenin yüreğinde her dilek,
Anka kuşu gibi gizli gerek.
Damla nasıl inci olur denizde;
Sedefler içinde gizlenerek."

HAYYAM

Bir akşam, annesine rica ettim,"Serdar Bey, gelince bana da uğrayıversin". Aynı katta oturuyoruz ve kapılarımız karşı karşıya. Zaten evlenene kadar da Dr. Serdar HANGÜN, bizim apartmanda annesi ve daha sonra vefat edene kadar babası Fehmi HANGÜN Hoca ile oturuyordu.

Hem doktorluğuna, hem engin bilgisine, hem de candan arkadaşlığına inandığım ender insanlardan biridir.

Neyse, eve uğradı. Şikâyetimi anlattım. Ertesi günü muayenehanesine beklediğini söyledi.

Oturdu, kitaplardan, felsefeden, siyasetten uzun uzun konuştuk. Dediği gün ve saatte gittim, muayene oldum. Doktor hayretler içindeydi. "Ümit Abi, buna nasıl dayandın, hemen ameliyat olman gerekir" deyince, zaten Ramazan Ayı arifesindeydik, daha fazla gecikmeden, bir an önce bitirelim düşüncesiyle, iki gün sonra hastaneye yattım. Eşimle hastanede bir gece kalıp, eve döndük.

Hiç kimseye haber vermemiştik.

Benim Dr. Serdar Bey'le dostluğum, arkadaşlığım vardı.

Ama bir şekilde teşekkür etmeliydim kendisine.

Bunu da basın yoluyla yaptığımdan sonra, duyanların, sağ olsunlar geçmiş olsun dileklerine ve sitemlerine maruz kaldım.

Eline sağlık sevgili Serdar'cığım,

Yıllardır çektiğim ıstıraptan beni kur tardın.

Bu arada Serdar Bey, bana imzalayarak bir kitap hediye etti.

"Ümit Abi, ben okudum, çok beğendim, bunu sana armağan ediyorum" diyerek.

Amin Maalouf isimli yazarın "Semerkant" isimli kitabı. Genelde Ömer HAYYAM'IN hayatını içeriyor. Biz Ömer HAYYAM'I rubai'leri (dörtlükleri) ile tanırız daha çok.

En az şairliği kadar, bilim adamlığı ve özellikle gökbilim uzmanlığı şaşırtıcı ölçüdedir.

Bu konuya açıklık getireceğini gördüğüm, bir bölümü kitaptan aynen aktarıyorum.

"... Bir gün, her zaman olduğu gibi odasında İbn'i Sina'nın Tedavi adlı kitabını okurken, sağır bir acı içini yaktı. Elindeki altın kürdanı sayfanın arasına koydu, kitabı kapattı, yakınlarını çağırıp, vasiyette bulundu. Sonra duasını şu sözlerle bitirdi. 'Tanrım, elimden geldiğince seni algılamak istedim. Senin hakkında bildiklerim,sana ulaşmanın tek yolu olduysa beni affet!...' "

Gözlerini bir daha açmadı. 4 Aralık 1131. (Sabahattin EYYÜBOĞLU HAYYAM adlı kitabında ölümünü 1121 ya da 1122 diyor)

Ömer HAYYAM,84 yaşındaydı. 18 Haziran 1048'te şafak vakti doğmuştu. O devirde doğum tarihinin bu kadar kesinlikle bilinmesi görülmuş şey değildi. Ama HAYYAM bu konuda bir gök bilimcinin hassasiyeti ile davranmıştı. Annesinden

bilgi edinmiş, İkizler Burcundan olduğunu anlamış ve dünyaya geldiği saatte Güneş' in, Merkür'ün ve Jüpiter'in konumlarını saptamaya çalışmıştı. Böylece doğum tarihini net bir şekilde ortaya çıkarmış oluyordu...

... Yanında Vartan'dan başka kimsesi olmadan, o şehir senin, bu şehir benim gezip hükümdarların, valilerin yıldız fallarına bakarak geçinmektedir.

Anlatıldığına göre; Ömer'in beş bin altın dinar istemesi üzerine şaşırان bir vezirin: -

"Ben bile bu kadar para alamıyorum, onu biliyor musun ? Deyişine, HAYYAM;

- Çok doğal, diye yanıt vermiştir.

- Nedenmiş?

- Çünkü benim gibi bilginlere yüz yılda bir rastla-nır. Oysa senin gibi vezirlerden, her yıl beş yüz adet atanacak adam bulunur."

Yine Ömer HAYYAM ile ilgili kitaptan nefis bir bölüm aktarayım.

"... O gün hükümdar divanında sarıklılar çokluk-tadır. Hükümdar ağzı kulaklarında çevresine bakınıp durmaktadır.

Ömer geldiğinde, din adamlarının pek sevdiği tartışma konusu çoktan açılmıştır. 'Dünya, bundan daha iyi yaratılabilir miydi ?'

Bunu 'evet' diye yanıtlayanlar zındıklıkla suçlanmaktadır, çünkü Yüce Tanrı'nın daha iyisini yapamadığını ima ettikleri ileri sürülmektedir...

...Ömer'e ne düşündüğü sorulduğunda, daha ağzını açmasına fırsat olmadan Merv Kadısı, yerinden fırlar ve onu parmağı ile suçlarcasına;

- Bir Allah'sızın dinimiz konusunda fikir yürütebileceğini bilmiyorum, der. Ömer, bezgin ama aynı zamanda endişelidir. Gülümseyerek ;

- Bana Allah'sız demek yetkisini sana kim verdi, en azından beni dinledikten sonra konuş, der.

- Seni dinlemem gerekmez. 'Yaptığım kötülüğü, kötülükle ödetirsin sen ile ben arasında ne fark kalır ki söyle ?' Diye yazan sen değil misin, böyle şeyleri söyleyen adam Allah'sız değil midir? Ömer omuz silkti;

- Allah'ın var olduğuna inanmasaydım, O'na hitap etmezdim. Kadı alayla sorar;

- Bu biçimde mi?

- Çetrefilli sözlerle sultanlara ve kadılara hitap edilir, Yaradan'a değil. Tanrı Uludur, bizim

eğilip bükülmemizi, yaltaklanmamıza ihtiyacı yoktur. Beni düşünür yaratmıştır, ben düşünüyorum ve düşüncemin ürünü gizlemeden O'na açıklıyorum..."

Ömer HAYYAM konusunu bu kadar dar kapsamda tam anlatabilmek mümkün değil. Belki kısmet olursa, ikinci kitabımda bu konuya ve rübailerine geniş yer verebilirim. Ama, gene de iki dörtlüğü ile bitirelim yazımızı;

Ben olmayınca bu güller, bu serviler yok.
Kızıl dudaklar, mis kokulu şaraplar yok.
Sabahlar, akşamlar, sevinçler, tasalar yok.
Ben düşündükçe var dünya, ben yok o da yok

İçin temiz olmadıktan sonra
Hacı, hoca olmuşsun kaç para!
Hırka, tespih, post, seccade güzel,
Ama Tanrı kanar mı bunlara?

DOSTLARIM, DOSTLARIM BEN EN ÇOK ONLARDAN KORKARIM

Ben, BEŞİKTAŞ' LIYIM.

İyi bir BEŞİKTAŞ' LI.

Ama hiçbir konuda olmadığım gibi, kulüp tutma konusunda da FANATİK değilim.

Aşırı uçları hiç sevmem.

Ne galibiyette sevinçten deli olurum, ne de yenilgide hasta.

Ama dediğim gibi iyi bir BEŞİKTAŞ' LIYIM.

Çorum BEŞİKTAŞ' LILAR Derneğinin ilk kurucu Yönetim Kurulu Üyelerindenim.

Bununla da gurur duyarım.

Ve geçtiğimiz günlerde Beşiktaş Başkanlığını bırakan olan Süleyman SEBA' YI beğenir ve takdir ederim. Bilmiyorum aşağıdaki söyleyişi okuyunca sizler de bana hak verecek misiniz? Bu yazının bana göre önemli olan bölümlerini, çoklarınız okumuş olsanız da, bir gözden geçirelim diye düşündüm. Başkanın sözleri hayatımızın her döneminde yaşadıklarımızı özetliyordu sanki.

Söyleyişinin başlığı Bernard SHAW' a ait ve Süleyman SEBA tarafından söylemiş. Onu tepeye yazdım zaten.

Şimdi gelelim, yazıdan bölümlere:

Ayşe ARMAN soruyor, Süleyman SEBA yanıtlıyor.

- Üzgün müsünüz?

- Yooooo.....

Üzüntü, son iki senedir, hem şahsıma, hem de yönetim kurulundaki arkadaşlarıma ve futbolcularıma yapılmayan kalmadı. Yapanlar da, yaptıranlar da bir gün gelecek vicdanlarını da bunu kendilerine soracak....

- Peki şimdi kendinizi "Eski Dostlar" tarafından ihanete uğramış gibi hissediyor musunuz?

- Ben hep dostlarımdan yana olmuşumdur da, Bernard SHAW'UN dediği gibi : "Dostlarım, dostlarım ben en çok onlardan korkarım"...

"...Acaba ?" diyor, "bundan ne çıkarım olabilir?" Hoş benim kimseden hiç çıkarım olmadı. Hamdolsun şerefimle geldim, şerefimle gidiyorum. Ama bazen düşünüyorum. Değer miydi ?...

- Size tam olarak ne yapıldı?

- Futbolla ilişkiniz yok galiba. Son iki senedir, belirli bir taraftar grubu, hepsi değil tabii, bir kısmı gitmemi istedi. Benim ve arkadaşlarımla kişiliğiyle oynamaya kalktılar. Bir türlü sabredemediler. Bizim de "bırakıp kaçtılar" dedirtecek halimiz yoktu. Çok kötü şeyler söylendi....

- Size nankörlük edildiđini düşünüyor musunuz?

- Son iki senede dediğiniz gibi olmuştur, beğenmeyenler olur. Ama demokratik bir ortam içinde mücadele verilir. Seviye aşağı çekilmez.....

- Kendinizi gençlerle, gençlerin verebileceđi hizmetlerle aynı güçte mi hissediyorsunuz?

- Şimdi efendim bir eleştiri de şu : "Yeni beyinler gelsin." Elbette ki gençlere kıymet verilecektir. Ama öyle bir şekilde, yeni beyinler gelsin deniyor ki, sanki biz beyinsizmişiz gibi! Yaşlıları küçümsüyorlar. Bu haksızlık. Biz bunları tırnaklarımızla yaptık. Ben sadece Orson Welles' ın lafını naklediyorum : "Ben gençliğin ne olduğunu bilirim, ama siz yaşlılığın ne olduğunu bilemezsiniz."

ZAKKUM ÇİÇEKLERİ MAZLUM KENAN KÖSTEKÇİ

Konuma başlık olan "Zakkum çiçekleri, Mazlum Kenan Köstekçi"ye ait bir kitabın adı.

Geçenlerde Çorum Öğretmen Okulu'nda sınıf arkadaşım Sadettin Malkoç; Çorum Haber Gazetesinde, bu kitaba değiniyor ve kitabı kimden aldığını hatırlayamadığını yazıyor ve Ya Özden Köstekçi (Eşim Özden Uzel) ya da Ümit Uzel"den eline geçtiğini anlatıyordu.

Sadettin kitabı,o günler okul arkadaşım,37 yıldır eşim olan Özden'den almıştı.

Mazlum Kenan Köstekçi, Eşim Özden'in annesi ile hem teyze, hem de amca çocuğu.

Çok genç yaşta öldüğünde, geride bıraktığı şiirlerini babası İsmet İnönü döneminin (1936-1942) Çorum Milletvekili Süleyman Köstekçi kitaplaştırmış.

Bugün Süleyman Köstekçi'nin sadece kızı Munise Saylan hayatta ve halen 86 yaşında.

Ankara’da yaşıyor. Her Ankara’ya gittiğimde kendisine mutlaka uğrarız. Son derece tatlı dilli, hafızası yerinde bir insan. Zaman zaman Atatürk’ten, İnönü’den, babasından hatıralarını anlatır. Anlatırken ve o büyük insanları anarken gözleri dolar. Şimdi bunları yazarken, pişmanlık duymuyor değilim, keşke yıllardır Munise teyze ile yaptığımız söyleşileri, O’nun Atatürk’ü, İnönü’yü, o dönemi anlatışını ara sıra kağıda dökseydim diye.

Çünkü; o dönemleri yaşayan, o insanların değerini bilenlerin sayısı o kadar azaldı ki. Merhum M. Kemal Köstekçinin şiirlerini yazmadan önce, Onun bu şiirleri hangi ruh haliyle yazdığını bilmekte yarar var.

Kitabın önsöz bölümünde babası tarafından hayat hikayesinde, o günler amansaz bir hastalık olan verem nedeniyle hasta yatağında yatarken bu şiirleri yazdığını anlatıyor M. Kenan Köstekci’yi daha yakından tanımak ye O’nu anmak için bu önsözü aynen alıyorum.

MAZLUM’LUN HAYATI

‘Ömer Mazlum’;26 Eylül 1326(1910) da Çorum’da Karakeçili mahallesinde doğdu.

Çorum’un eski ailelerinden Köstekçi Oğullarındandır.

İlk tahsilini 1923 te Çorum’da bitirdi. 1925 te Çorum’da açılan Mıntıka Ziraat Ameliyat Mektebi’ne girdi. Orta derecedeki ziraat tahsilini ikmalle diploma aldıktan sonra köy muallimi olmak için 1927 de Ankara’da Köy Muallimliği Kursu’ndan ehliyetname aldı.

1928 -1929 yıllarında Çorum vilayeti dahilinde «Dogla» ve «Karapınar Muhaciri» köylerinde muallimlik etti.

1930 da Sivas Muallim Mektebine gitti. Orada iken amansız bir hastalığa yakalanarak İstanbul Prevantoryuma yollandı.

1931 de Ankara Gazi Muallim Mektebi’ne naklolundu. Fakat hastalık devam ettiğinden tekrar Prevantoryuma gönderildi. Uzun zaman tedavi ye istirahat ettirildi. Bu tedaviler esnasında İstanbul’da imtihana girerek Gazi Muallim Mektebi’nden mezun oldu.

1932- 1933 ders yılında İstanbul’da 14 üncü ilk mektep muallimliğine tayin kılındı. 1933 İkinci kânun ayı içinde hastalığı çoğaldı ve hastaneye

yattı. En sonunda hastalık yüzünden muallimlikten çekilmek zorunda kaldı.

1933 1934 1935 yıllarında ve 1936 yılı Nisanına kadar (Prevantoryuma, Sanatoryum, Haydarpaşa, Cerrahpaşa) hastanelerinde sürekli tedaviler sürekli tedaviler gördü ve hatta 1935 te (Cerrahpaşa) hastanesinde <<Nissen>> tarafından bu hastalığa mütealî bir ameliyye tatbîk edildi ve kaburga kemiklerinden dört dili kesilmek suretiyle yapılan ameliyat önce iyi bir netice verir gibi oldu. Kilosu artmaya başladı ve hastalık iyileşmeye doğru yüz tuttuğu sıralardaydı ki artık sanatoryumlarda, hastanelerde yıllardan ben yılmandan ben yatmaktan bıkmış ve usanmış olan<<Mazlum>>;Çoruma gelmeyi özlemiş ve mütehassıs doktorlaşan da memleketine gitmeyi tavsiye etmiş bulunmaları üzenine Çorum'un Sungurlu kazası merkezinde muallimlik eden kız kardeşi Naciye'nin yanına gidecek yirmi gün kadar oturmuştur. Bu arada kahredici hastalık birdenbire nüksederek süratlelenlemeye başlamış olduğundan hemen en yakın bulunan Çorum Memleket hastanesine kaldırılarak mümkün olan bütün tedavi çarelerine baş vurulmuşsa da 13 Haziran 1936

tarihinde yirmi altı yaşında olduğu halde hayata gözlerini yummuştur.

Çok hassas bir yaratılışa olan «Mazlum»; edebiyat ve şiirle uğraşır. Şiirleri Heybeliada, Bur gaz adası sanatoryumlarında ve Cerrahpaşa, Haydarpaşa hastanelerinde yazmıştır.

Eski harflerle doğum tarihini taşıyan «Ömer Mazlum» adını; kendi <<Mazlum Kenan>>a değiştirmiş ve şiirlerinde bu adı kullanmıştır.

Manzumelerinden bazıları sağlığında :<<Varlık>> mecmuasında ve diğer bazı edebî mecmualarda neşredilmiştir. Bir kısmı da sonradan <<Yedi gün>> de çıkmıştır.

Eserin adı, manzumelerinin başlıkları ve sıraları tamamıyla merhumun defterinde yazıldığı şekilde bırakılmış ve tek kelimesine dokunulmamıştır.

Süleyman Köstekçi Yazımın bu bölümünü kitaba adını verdiği “Zakkum çiçekleri” ile bitiriyorum.

Zaten iki satır. Ama müthiş bir ifade ve anlatım zenginliği.

“İstiraptan doğdular, şiirlerim acıdır,
Mısralarımda elem, ilhamın kırbacıdır”

Geçen sayı ki yazımı, Mazlum Kenan Köstekçi'nin ölüm döşeğinde yazdığı bu iki satırlık şiiri ile bitirmişim. Hemen bü tün şiirlerini dediğim gibi hasta yatağında yazmış.

Bu yazımda özellikle şiirlerine yer vermek istiyorum.

Heybeli ve Burgaz sanatoryumlarında tabiat görüşleri,hastane gözlemleri, ümitleri ve ümitsizlikleri ne kadar iyi anlatıyor. Bana göre ; en güzel şiirlerinden biri ŞAMDAN. Bilemiyorum, belki beni en fazla etkileyen olduğu için,bana öyle gelmiş olabilir.

" ŞAMDAN

Bileklerimde sarkan sapsarı ellerimi
Gördükçe gözlerime inanmaz oluyorum.
Bu hasta yatağımda yıkık emellerimin Hüzünle
düşündükçe,boşalıp doluyorum.

Bu on sarı parmağı son günüme saklayıp,
Camlaşan gözlerimle onlara bakacağım. Son bir
hızla ruhumu tepemde kucaklayıp, On kollu
şamdan gibi başımda yakacağım.”

Kitabı yayıma hazırlayan
Cumhuriyet döneminin en güçlü şairlerinde,o

günlerde İstanbul Milletvekili İbrahim Alâ eddin Gövsa bakın merhum için, O'nun şiirleri için ne diyor? " İtiraf etmeliyim ki babasının yanında bu hazin defteri elime aldığım zaman, genç bir ölünün ve kaybedilmiş bir evlâdın hatırası karşısında rikkat (incelik, yufkalık) ve hürmet duymakla beraber, asla ihtimal vermedim ki, karşılaşacağım kabiliyet bu derece mümtaz olsun. Defterde ilkönce merhumun iyi ve temiz yaradılıştan ve seçkin zevkinden nişan veren el yazısının hususiyeti mümtaziyeti dikkatimi çekti. Parçaları okudukça dildeki pürüzsüzlük, nazımdaki dürüstlük, nihayet derin elemelerin vuzuhla (açıkça) duyuluşu ve tahlil edilişi hayretimi artırıyor ve bazı parçalarında bu hay-ret hayranlığa yükseliyordu"

SENİ DÜŞÜNÜRKEN

Ben nasıl yaşıyorum,nasıl senden uzakta ?.
Bitip tükeniyorum, hayatım gönlüm kırık, Sanki ruhum kapanmış,sıkışmış bir tuzakta, Ölümünden de acıdır,kör olası ayrılık...

Kurtulup,uçmak özler bunalmış bir kuş gibi, Sensiz çarpan yüreğim sana kavuşmak ister.

Bir kenara atılmış,bir unutulmuş gibi,
İsyân edip haykırmak,haykırıp coşmak ister.

Ruhum bir kadehtir ki;sesin ona dolmasa, Geçip
giden her günüm,şuursuz sarhoşluktur. Senin beni
bağlayan o gözlerin olmasa.

Gözlerinde kâinat,manasız bir boşluktur...

Heybeliada 17.12.934 Kimin
için yazılmış, nasıl bir ruh hali
taşıyormuş o anda bu şiiri yazarken ? Bu-rası
bizim için karanlık, ama ne önemi var ki ? Kimin
için,ya da ne için yazıldığı önemli değil.

Belki çok kişi bu şiirleri görmedi,
edebiyat antolojilerine girmedi,ama bu görevi biz
yapalım istedik.

Hoş biz yazınca,nerelere kadar uzanır,o
ayrı. Odamın deniz kıyısında,deniz
yıldızlarını,sahilden denize atarken dediği gibi
"Hiç olmazsa birkaç tanesinin hayatını kurtardım
ya, bu da bana yeter ”

Hoş Çorum'da yetişmişin kıymeti bilinmez
ya. Gene de olsun. Evet yine bir şiiri daha:

SON SAATLER BÖYLEDİR Güneşin son ışığı
süzüldü ağır ağır, Yüzlerdeki hüznü çizgiler
kayboldular ..

Bu gamlı saatlerde yaşayan her şey sağır,
Neş'eli haykırışlar sanki birden soldular...

Sönüp giden gün gibi,biz de solup giderken,
Bilinmiyen acılar kalbimizi saracak,
Bunalıp çırpınarak,kurtarın bizi derken,
Donuklaşan gözler de son defa yalvarcak..

Göğsümüzden boşalan son bir nefes bizi de,
Bilinmeyen âleme kavuşturmuş olacak..
Boş gözlerde beliren hayatın son izi de,
Batan bir güneş gibi yavaş yavaş
solacak.. Cerrahpaşa;13.2.935

İki sayıda,eşimin akrabası olan Mazlum
Kenan Köstekçi'nin hayat hikayesini anlatmaya
çalışmış ve bazı şiirlerinden örnekler
vermiştim.

Bu bölümde ise,hem bir hatırlatma olma-sı
açısından,hem de değerli bir büyüğüm olan Ab
dullah Ercan'ın 1991 yılında hazırladığı kitaptan
Köstekçi'ye ait tanıtım bölümünü sizlere aynen
sunmak istiyorum.

Sayın Ercan'ın kitabının adı "14.Yüzyıl-dan Günümüze Çorumlu Şairler" Kitabın 366-369 sayfaları Mazlum Kenan Köstekçi'ye ayrılmış. Yazı aynen şöyle:

"Mazlum Kenan Köstekçi

Çorum'un Karakeçili mahallesinde doğdu. Sonradan Çorum Milletvekili olan Süleyman Köstekçi'nin oğludur. İlköğretimini bitirince Çorum'da açılan Mıntıka Ziraat Mektebinde okudu. Ancak bu mesleği sürdüremedi. Köy öğretmeni olmak için Ankara Köy Öğretmenliği kursundan ehliyetname aldı. Çorum ilinin Doğla Karapınar muhaciri köylerinde öğretmenlik yaptı. 1930 yılın da Sivas Öğretmen Okuluna gittiyse de akciğer tüberkülozuna yakalandığı için orada okuyamadı. Ankara Gazi Öğretmen Okuluna geçti. Bu okuldan mezun oldu. İstanbul'da ilkokul öğretmenliği yaparken yeniden hastalandı. Burgaz, Heybeliada sanatoryumlarında, Haydarpaşa, Cerrahpaşa hastanelerinin verem servislerinde yatarak sürekli tedavi gördü. Cerrahpaşa'da Prof. Nissen tarafından yapılan bir akciğer ameliyatı geçirdi. İyileşir gibi olunca Çorum'a geldi. Ancak hastalığı yeniden nüksetti. 26 yaşındayken yaşamını yitirdi.

Mazlum Kenan Köstekçi şiir yazmaya hastalandığı yıllarda başladı. Yaşamının 4-5 yıla sığdırdığı şiirlerinin hemen tümünü çeşitli sanatoryum ve hastane koğuşlarında yazdı. O günün koşulları içinde tedavi olanakları sınırlı ve hastalıkla boğuşuyordu. Çok gençti. Ölüm her an yanı başındaydı. Bunu biliyor veya bekliyordu. Yaşam umudunu, yaşam sevgisini yitirmediği anlar da oluyordu. Ne vaki sonunda her şey yine bir sonu bekleyişin sisleri içinde kayboluyordu.

Mazlum Kenan işte bu çileyi, bu acıları, bu umarsız bekleyişi şiirleştirdi. Onlara "Zakkum Çiçeleri" dedi. Onları:

Izdıraptan doğdular şiirlerim acıdır
Mısralarım da elem ilhamın
kırbacıdır.

Dizeleriyle tanımlandı.

Şiirleri ölümünden sonra Zakkum Çiçekleri adlı bir kitapta toplanıp yayımlandı.”

Yazı dizimin son bölümünü büyük şair İbrahim Alâeddin GÖVSA'NIN şu sözleri ile bitirmek istiyorum:

"... Ne kadar bellidir ki, yirmi altı yıllık ömrünün son altı senesini memleketinden ve aile

ocağından uzakta, prevantoryum, sanatoryum ve hastane bucaklarında, gönülden doğan ümitler ve zekadan gelen ümitsizlikler içinde çırpınarak geçiren bu zeki ve duygulu genç, bünyesi ateşler içinde yanarak yıldan yıla, aydan aya ve günden güne erirken, o eriyen bünyenin içindeki ruh, kabuğundan sıyrılan bir öz ve bir beyaz ateş haline gelmiştir."

Nur içinde yat, Mazlum Kenan Köstekçi.

BANKALAR VE BANKALAR VE UÇAN-KAÇANLARLA

4 Aralık 1999 tarihinde ÇORUMLU 2000 Dergisini çıkartan Mahmut Selim GÜRSEL'İN çağrısına katıldık.

Dergi 12 sayı çıkmış, bir yılını doldurmuştu. Bu tür dergilerin, hem de tek kişinin "OLAĞANÜSTÜ" çabasına rağmen 12 sayıyı tamamlaması ve hâlâ devam ediyor olması Türkiye'de, bizim gibi yörelerde pek görülmuş şey değil ama; Sevgili GÜRSEL olmazı olur yapma becerisini gösteriyor, derginin yayınını devam ettirebilmek için hep söyleyip, yazdığım gibi DONKİŞOT'LUK yapıyordu.

İşte bu nedenle hem yan yana gelip, birbirlerini tanımayan dergi yazarlarının tanışmaları, hem de birbirleri ile "edebi" tartışma yapmalarının sağlanmasını düşünmüştü.

Gerçekten; çoğumuz birbirimizi tanımıyorduk. Örneğin: Ben arkadaşımın damadı Osmancıklı Sakin KARAKAŞ'I orada tanırken (O da beni), yaklaşık 20-25 kişiden, birbirini tanımayan yazar, çizer takımı çoğunluktaydı.

Sohbet sırasında dergi yazarlarından İhlas Finans Çorum Şubesi Müdürü Adnan İLHAN'DA orada bulunması nedeniyle aklıma gelen bir konuda takıldım.

Aramızda şöyle tatlı bir tartışma geçti. Ben:

- Siz Çorum'da bankalar olarak, hiçbir kültür hareketinin içinde ve yanında olmuyorsunuz. Şu elimizdeki derginin bir yıllık abone bedeli, sadece bir yere göndereceğiniz bir demet çiçek parası. Ya da, sizin temsil ağırlama gideriniz var, yine derginin bir yıllık abonesi, bir kişinin bir akşam yemek ücreti kadar. Dedim.

Sayın İLHAN cevap verdi:

- Arkadaşlarım burada olmadıkları için onlar adına konuşamam. Ama ben gerektiği kadar destek oluyorum. Dedi ve devam etti: Burada sizin de Ümit UZEL olarak kabahatiniz var. Çorum'u, görevdeyken şöyle uçuyor, böyle kaçıyor diye çok abarttınız. Bu nedenle olması gerekenden çok "banka" şubesi açıldı, Çorum'a. Dedi.

- işte bana bir yazı konusu çıktı. Dedim ve gülüştük.

Bu konuyu sayın banka (ya da finans kuruluşu) Müdürleri ile zaman zaman tartışmıştım.

Demek ki; bir şehrin Ticaret ve Sanayi Oda Başkanı bulunduğu yöreyi ne kadar çok (yada az) tanıtırsa, oraya bankalar o kadar çok veya az şube açacaklar.

Hayır! Sayın İLHAN! Bu böyle değil.

Eğer öyle ise, siz ve sizin gibi; benim Başkan olduğum yıllarda açılan banka ve kurumlarda çalışanlar, yedikleri ekmeği bana borçlu olmazlar mı?

Ama ben hiçbir zaman böyle düşünmüyorum. On iki yıl TSO Başkanlığım var. Çorum'un sınai ve ticari açıdan büyümesine ne kadar katkım varsa, bu beni ancak mutlu eder ve böylece devletin vermediği işi, vatandaşa sanayici verir ki; mutluluğum kaymaklı ekmeğe kadayıfına döner.

Orada da anlattım:

Karşımda oturan Milli Eğitim eski Müdürü Şakir Çıplak'ta "evet bana da öyle bir tebrik geldi" diye onayladı.

Peki, o tebrik neydi?

Onu biraz sonra anlatacağım.

Çorum'u olduğundan çok tanıtmadım

Hele, hele hiç ABARTMADIM.

Bir başka toplantıda, bana bu tür eleştiriler olduğunu anlatarak aynen şunları demiştim:
"Benim görev yaptığım yıllara ait Çorum iş aleminin ve TSO olarak hakkımızda çıkan tüm yazıları üç cilt halinde ciltlettim. Ben; her satırını tek tek biliyorum. İsteyen varsa vereyim, incelesin.

Ümit UZEL'İN ya da yanımda görev yapan arkadaşlarımdan herhangi birisinin bir tek satır abartılmış beyanatını görürseniz, şu an görevimden istifa edeceğim. Bulamazsınız, çünkü öyle uçuyoruz-kaçıyoruz türünden abartılar ancak beni yıpratmak için çıkarılan söylentilerdir.

Ben sadece "ÇORUM'U leblebi ve maalesef "senin yaptığını ÇORUMLU yapmaz" gibi, pespaye sözlerin "KENTİ" olmaktan kurtarmaya çalıştım. Sadece ve sadece "bir bilinmez, bir tanınmaz" olan ÇORUM'U, yaptıkları ve ürettikleri ile anlatmaya gayret ettim. Şimdi gelelim o tebriğe:.

Evet; o tebrik neydi?

Bir yılbaşında iki kapak olarak bastırmış bir tarafına şu ünlü sözü yazmıştım.

"Işığı yaymanın iki yolu vardır. Ya mum olacaksınız, ya ışığı yansıtan ayna"

Biz mum olamadık ama ışığı yansıtan ayna olmaya çalıştık.

Bir önemli yanılda şu:

Hiçbir banka genel müdürlüğü, bir ilin ODA Başkanının sözleriyle, oraya buraya şubelerini açmaz. Siz de bilirsiniz ki Sayın İLHAN; şube açmayı düşündükleri yöreyi bankalar çok çeşitli kollardan araştırırlar. En az etki ise; yöredeki TSO gibi kurumlara yaptıkları nezaket ziyaretindeki görüşmelerden olur. Çoğu zaman da, bize uğradıklarında, şubeyi açacakları binayı bile tutmuş olurlar.

O zaman nedir kıstas?

Devlet Planlama Teşkilatı, Devlet İstatistik Enstitüsü, Bankalar Birliği, Hazine Müsteşarlığı, Dış Ticaret Müsteşarlığı, Maliye ve Gümrük Bakanlığı ve daha niceleri.

Demek bunları ve bulunduğu yörenin "SOSYO-EKONOMİK" verilerini hiçe sayacaklar, sen ÇORUM'U böyle anlattığına göre, biz geç bile kalmışız Çorum'a şube açmakla. Ne olur, bize yardım edin, yer filan bulun da şubesi olmayan diğer bankalardan önce şubemizi açalım. Açılış kurdelesini de size kestirelim" diyecekler.

Hayır Sayın İLHAN! Öyle diyen banka hiç olmadı bana. Başkasına da denmiş olamaz, çünkü "uçuran- kaçırın" benim ya, bazı belli amaç sahibi kişilere göre.

Keşke; ÇORUM'U daha çok tanıtabilseydim. Çünkü:

"REKLAMIN KÖTÜSÜ OLMAZ"

Bilirsiniz.

Sizlerden siz değerli okurlardan özür diliyorum. Bu konu artık fazla uzadı. Ama, neylersiniz ki, benim tam bir şaka ve espri çerçevesinde kaleme aldığım yazıya, çok ciddi cevap geldi, sevgili Adnan İLHAN'DAN.

Doğal olarak bazı noktalara daha çok açıklık getirmem gerektiği gerçeği ortaya çıktı. Böylece ister istemez bu yazım biraz uzun olacaktır.

Dikkatli okurlarım bileceklerdir. Şimdiye kadar sayfa az, yazar ise çoktu. Diğer arkadaşlarımla yazılarını da düşünerek böyle davranmıştım. Ama bu yazı, standardımı ister istemez bozacak, kusuruma bakmayın.

Yazıya başlamadan 12 yıl başkanlığını yaptığım Ticaret ve Sanayi Odası basın arşivini içeren yazıların tümünü teker teker gözden

geçirdim. Benimle ilgili olarak söylenen "uçurdu- kaçırıldı" türünden tek satıra rastlayamadım.

Şimdi, önemli bulduğum, (doğru demedim, dikkat edilirse) bazı satırbaşlarına ayrı ayrı cevap vermek istiyorum.

Yıllardır diyorum ki: "Ümit UZEL olarak tek satır abartımı gösteremezsiniz." Ben böyle diyorum, başkaları "hayır, senin Çorum' un abartılmasında önemli katkıların var." Bunlardan biri de Sayın İLHAN.

Böyle diyorlar ama hiç örnek gösteremiyorlar.

Ya ben anlatma özürlüyüm, ya da başkaları anlama özürlü

Kardeşim, böyle iddialarda bulunuyorsanız örnekte vermek durumundasınız. Örnek veremiyor iseniz, laf olsun diye eleştiride bulunmayın. Ben ise, sizin iddialarınızı vereceğim örneklerle çürüteceğim.

Az sonra!...

Atatürk'ün "Cumhuriyeti" ilan ettiğinden bu yana 77 yıl geçmiş. Uygur olabilmenin en önemli unsurlarından biri olan "Yazı Devrimi" üzerinden ise tamı tamına 72 yıl.

Sayın İLHAN'IN yazılarını okurken şaşırmıyor değilim. Neden mi? Atatürk' ün Cumhuriyeti üzerinden 77 yıl, Yazı Devrimi'nden bu yana 72 yıl geçmiş, fakat değerli yazar arkadaşım, tam bir Cumhuriyet dönemi çocuğu olmasına rağmen, benim gibi 60 yaşındaki bir insanın bile anlayamadığı tarzda kelimeler bulup yazısını süslemiş. İnanın çok zorlandım çözmek için. O kadar eski dil kullanıyordu ki. Yaşı ve kültürü gereği Cumhuriyet dönemi insanı olarak, daha sade, da ha anlaşılır dili, yani; öz Türkçeyi niye kullanmaz anlayamam.

Neyse, bölüm bölüm cevaplar geliyor; Adnan İLHAN dostumuz, " 2,5 yıldır bu Görevdeyim. Bugüne kadar benim veya diğer banka müdürlerinin herhangi bir toplantıya, panel, konferans vb. Konuşmacı ve katılımcı olarak davet edildiğimizi hatırlamıyorum, bizler sadece parasal konularda akla geliyoruz..." diyorlar.

Ben de tam 2.5 yıldır bu görevden ayrırım. Şu an nasıldır bilmem.

Ancak; arşivimde çeşitli banka toplantılarını tertiplediğimizi ve benim de o toplantılara başkanlık ettiğimi, bunun yanında her toplantıya banka

müdürlerini davet ettiğimi görev sürenizin azlığı nedeniyle bilemiyor olabilirsiniz, bunu da doğal karşılarım.

Diyorsunuz ki; "keşke Sayın UZEL, görevi bıraktıktan sonra da Çorum hakkında çıkan yazıları takip edebilseydiniz..."

Yapmayın dostum;

Benim okuma yönünden üzülererek söylerim en kısır yıllarım TSO Başkanlığı yaptığım 12 yıldır. Öncesi ve sonrası devamlı okuyan bir insanım. Gururla söylerim. Bir oda dolusu 6.000 (Altı bin) den fazla kitabım var. İçinde okunmayan hiç yok. Çorum hakkında ise dolu dolu yazı ve raporlar var.

Sizin yazınızı okumadığımı ise iyi bildiniz.

Gene sizin ifadenizle söyleyeyim; "Bir gram bal için bir çeki odun çiğnenir mi?"

İzin verin 46 sayfalık yazıdan bir gram bal almayı hiç düşünemem.

Hem sonra, bir yerel gazetede altı ay, geneli Çorum' la ilgili yazı yazan, bu kış oturup yaklaşık olarak 600 sayfalık kitap hazırlığı yapan bir insana Çorum'la ilgili yazıları okumuyorsunuz demek, en hafif ifadesiyle haksızlık olmaz mı? "Çorum'da

şube açmakta bazı banka genel müdür lükleri hata yapmışlardır, yanlışlardır" diyor ve başka bir bölümde ise "Çorum' da banka enflasyonu sebebiyle; mağdur olanlar, iflas edenler var...", ifadesini kullanıyorsunuz

Banka genel müdürlüklerinin hata yapmasının Ümit UZEL'LE ne gibi ilgisi var ki? Kim dedi onlara "şube açın" diye. Hoş bizler desek bile, bizim sözümüzle üç kuruş kredi vermeyenler, banka şubesi mi açacaklar?

Sayın İLHAN, "Çorum bu durumdan zarar görmektedir, görmeye devam etmektedir.

Örneğin kamu yatırımlarından gereği kadar yararlanamamaktadır" buyuruyorsunuz.

El insaf.

Demek Çorum Devlet yatırımı alacak ama benim gibiler yüzünden alamıyor. Demek seçip Ankara' ya gönderdiğimiz Millet Vekillerimiz, Bakanlık yapanlarımız çok iyi çalışıyor, uğraşıyor, didiniyor ama benim gibiler yok mu, hep tekere çomak sokuyor, o nedenle Devlet yatırımı gelmiyor, öyle mi?

Güldürmeyin insanı.

Bir etek dolusu maaş alan, kıyak emeklilik peşinde koşanları değil ama benim gibi, yaşadığı kente tamamen pür amatörce görev yapanları eleştireceksiniz. Bu neye benziyor Sayın İLHAN? Neyse, neye benzediğini yazmayayım, siz anlarsınız, biliyorum.

Yukarıda yazdım. Bir kitap hazırlıyorum.

Müşveddeleri yaklaşık 600 sayfa oldu. Ar- tık bir kitap mı olur, iki mi bilemiyorum. Kismet olursa yazmaya da devam edeceğim. İşte, o kitapta, bu konular çok geniş olarak yer alıyor. Hem de iddia ve cevaplarla. Tabii 600 sayfayı "bir gram bal "için okumayanlar olabilir. Saygı duyarım. Ben sadece kitap yazdığımı bilmenizi istedim.

Evet;"az sonra" bölümüne geleyim artık.

Evet; Sayın İLHAN!

Şimdi de tanıtım konusundaki eleştirilerin odak noktası olan "Ulusal" basında, benim beyanatlarım, yazılarım ile hakkımızda yazı yazan Ulusal basın yazarlarına dönelim artık.

Dünya Gazetesi Taylan ERTEN 6.12.1995

"..... Bir gece önce bir televizyon kanalında Ankara'nın "amele pazarıyla" ilgili röportajı seyretmiştim. Çorum'un köylerinden üç kuruş para

için Başkente gelip "bekar odalarında" ömür tüketen insanların sosyal sefaletini görmüştüm.

Ertesi gün, Ticaret ve Sanayi Odası Baş kanı Ümit UZEL ildeki fakirliğin altını çizecekti. Çorum'un şehri ile köyleri arasındaki uçurumun büyüklüğünü vurgulayacaktı..."

Dünya Gazetesi Hani ALKANER 6.12.1995

"... Ümit UZEL diyor ki; "Çorum'da odaklaşan sanayi ise şehir merkezinde. Bu nedenle şehir merkezindeki yapılan, iç ulaşım yollarıyla büyüyen bir kent olarak görülen Çorum'un içlerine doğru gidildikçe gerçek tablo ortaya çıkıyor..."

Bu gördüğünüz yanıltıcı bir Çorum' dur.

Merkezde gelişmekte olan sanayi olmasına rağmen, bir fakültemiz yok, Devlet hiçbir şey vermiyor..."

Gene Dünya Gazetesi, bu kez Mehmet DAŞER

"... Ve UZEL' in bu konuda söyledikleri şöyle; "Çorum' un söylendiği kadar gelişmiş il olmadığı gerçeği ortada (dikkat ediniz, ben de başkalarının fazla gelişmiş olduğumuzu söylediklerine işaret ediyorum. Ü.U) ... Çorum, kalkınmış iller arasında değildir, geridir.

Genel bütçeden aldığı pay çok düşüktür. Samsun' un Çarşamba ve Bafra' sı gibi bir ilçesi de yoktur. Altyapısı yoktur, havaalanı yoktur, demiryolu yoktur. Bizde zengin de yoktur."

Ankara' da yayınlanan SİYASET Dergisin den 19.04.1996

Bu söyleşiden bölümler alıyorum:

"... Bütün hükümetlerin Anadolu Sanayii'ni geliştirmek ve hedefler belirleyip, politikalar uyguladığını söylemek mümkün değildir.

.... Havaalanının daha bitirilmemesi, mevcut karayolunun çok yetersiz olması (tekrar dikkat çekmek istiyorum, bu söylediklerimden bu yana dört yıl geçmiş, Ü.U.), demiryolunun olmaması Çorum sanayi ve ticaret hayatını olumsuz etkilemektedir...

İzmir Ekonomik GÖZLEM Gazetesi 29.04.1996

Gazetenin Sorumlu Müdürü Mustafa TEKER'LE yaptığım söyleşinin son bölümü;"... UZEL - Havaalanı yok. Demiryolumuz yok. Üniversitemiz yok. Yollarımız ise pek iyi değil....

Üretiyoruz, ama karayolu nakliyesi çok pahalı olduğu için rakiplerimizle rekabet edemiyoruz. Havaalanı hala bitmedi. Üniversite olmadığı için üniversite-sanayi işbirliğini sağlayamıyoruz...

Biz Çorumlular olarak Devletten bu eksiklerimizin tamamlanmasını bekliyoruz..."

Milliyet Gazetesi 04.06.1996Yazı başlığı şöyle; "Damızlık katır üreten şehir"

"... Çorum' un kendisine terk edilmiş olduğu kesin. Bürokratlar ilimize geldiklerinde sanayicilerle adet yerini bulsun diye konuşuyorlar. Devlet kayıtlarında Çorum hâlâ damızlık katır üreten bir şehir olarak görülüyor. Oysa katır kısırdır. Bunu bile bilmiyorlar", diye yakınıyor TSO Başkanı Ümit UZEL ."

Dünya Gazetesi Kenan MORTAN 17.12.1996

Sayın MORTAN'IN yazısından bölümler alıyorum:

"... Son 10 yılda il 565 teşvik belgesi almış ve hepsini yatırıma dönüştürerek Devlet ile helalleşmiş. Ama en önemlisi bu kez yanına TOSYÖV, TSE ve KOSGEB' İ takarak,

2005'lere bakan bir Ticaret ve Sanayi Odası ve yine başkanı olarak Ümit UZEL' i var..

.... Yemek vererek değil, bunları düşün düren ve tartıştıran bir KOBİ Şöleni düzenle-yen Çorum Ticaret ve Sanayi Odası'na selam olsun."

Dünya Gazetesi Taylan ERTEN 03.03.1997

"... Çorum' un başarılı işadamlarından İsmail ALAPALA'NIN şu yargısı durumu özetliyor ; "Çorum' a uzak olan dünya değil, Türkiye' ye uzak..."

"... ALAPALA'NIN Türkiye'den kasti, ANKARA... Bu sınıfın baltası, Çorum'un kafasına iniyor. Çorum'un "kolektif şevki" kırılıyor.

Bu psikolojinin izleri iş dünyasının başarılı önderi Ümit UZEL'DE de görülüyorsa bu çok önemlidir..."

SABAH Gazetesi-Necati DOĞRU

08.05.1997 Yazının başlığı:

Ey Millet Vekilimiz Çorumluya hesap ver!...

"... Bu toplantı 3 Mayıs 1997 Cumartesi günü yapıldı. Çorum' un seçilmiş altı Millet Vekili var. Biri özür gösterdi gelmedi... ....ÇTSO'NUN Başkanı Ümit UZEL'İN yönetiminde 250 kişilik halk izleyicisinin önüne çıktılar.

Mikrofonlar masalara kondu. Teypler açıldı...

Eeee.....İıı.....Mıııııı.....

Gülmeler, öksürmeler, aksırmalar, gırtlak temizlemeler hepsi teype alınmaya başlandı...

... Çorumlu soruyor;

;Ey Millet Vekilimiz askeri umut olmaktan çıkaracak ne yapıyorsun? Adanalı neden sormuyor, Yozgatlı, Kayserili, Edirneli, Karanlı, Şırnaklı, bütün 80 kent neden sormuyor?

Parlamento rüzgâr estirmeli.

Asker umut olmaktan çıkmalı. Fakat Çorumludan örnek alınmalı..."

Rahmetli Saadettin MALKOÇ, Çorum Haber'e İstanbul' dan 18.02.1998' te şu yazıyı gönderiyor.

"Patlasanız da Çatlasanız da Çorum danası öküz olacaktır"

... Ev danası öküz olmaz" sözü Çorum' da üretilmiş ve kullanılmaktadır. Yani Çorumlu, Çorumluyu beğenmez bu doğrudur. Ters olsaydı şu anda Yasin HATİPOĞLU'NUN Çorum' un değil, Yozgat'ın Millet Vekili olması gerekmez miydi? Yok muydu Çorum'da Millet Vekili olacak insanlar ?."

... Bir Çorumlu olmasaydı Ümit UZEL, bir bürokrat olarak gelseydi Çorum'a ve TSO'DA bürokrat tarafından yönetilseydi, yapılanlar karşısında avuçlarınız patlardı alkışlamaktan değil mi? Ama Ümit UZEL ev danası, yani öz Çorumlu değil mi?

Bunun için, yani kendinizden birisinin başarıları karşısında takındığınız bu tavır salt size ait değildir, biliyoruz. Çoğunluk böyle davrandı Çorum' da.

Ev danası öküz olmamalı, hep dana kalmalıdır..."

Daha yazacak çok konu var ama toleransınızı fazla zorladım, kusura bakmayın.

Meraklısı için, bir-iki ay içinde çıkartmayı düşündüğüm kitabımda bu konular okuru sıkmayacak bölümler halinde ayrı ayrı yer almakta. Çorum' un son on beş yılının perspektifini oradan izlemek olanağını bulabilirsiniz. Tekrar ediyorum. Bu konu ile ilgili başka yazı yazmak istemiyorum.

Tabii, çok zorlanmazsam.

3. SELİM VE SEMİH SERGEN

Şubat ayı son günlerinin birinde!.

24 Şubat 2000.

Çorum Devlet Tiyatrosu Salonunda "3.

Selim" oyununun promiyesi

vardı.

Oyunun bitiminden sonra ise, Atatürkçü Düşünce Derneği tarafından sanatçı ve izleyicilere kokteyl veriliyordu.

Bunları çoğunuz gibi ben de yerel basından izledim.

"Ne var yani, başka türlümü haberin olacaktı ?" diyebilirsiniz.

Haklısınız tabii.

Ertesi gün, yani 25 Şubat' ta bana açılan iki telefona kadar, ben de sizin gibi düşünüyordum. Şu an sosyal hiçbir görevim yoktu. Doğal olarak ta, kimseden hiçbir şey beklemiyordum.

Ama, o telefonlar, benim gibi sanata ve tiyatroya aşık Çorumlulardan görev beklendiğini

söylüyordu. Ayrı ayrı telefon açan iki sevgili arkadaşım, Vali Bey' in arzusu üzerine, o gün saat 14.00'te Semih SERGEN'İN katılacağı Çorum'a yerleşik tiyatro kurulmasıyla ilgili olarak düzenlenen toplantıya gelmem isteniyordu. Sadece bana değil, tiyatroya gönül ve emek vermiş kişileri de arayacaklarını söylüyorlardı.

"Teşekkür ederim, ama katılmayacağım" dedim.

Devam ettim.

"Bu toplantıya, akşam oyuna ve kokteyle kimleri çağırıldı iseler, yine onları arayın."

Neden böyle bir alınganlık göstermişim, gitmek istesem eşimle kenim için iki bilet parası mı bulamayacaktım, ya da iki bardak meyve suyu içmesek ölecek mi idik?

Bu değildi sorun.

İsterseniz biraz geriye gidelim.

Ama geriye gitmeden, anılan toplantıyı yerel basından izleyelim.

Önce katılım son derece azdı. Böyle büyük bir sanatçının kendine ve temsil ettiği Devlet Tiyatrosu gibi kuruma karşı, toplantıdaki katılım önce "utanç verici" bir durumdur. Bana Vali

Bey'in toplantı düzenlediği söylenmişti. Oysa açılış konuşmasını TSO Meclis Başkan yardımcısı yaptığına göre, demek ki hazırlayıcı Vali'lik değil, Ticaret ve Sanayi Odası olmalı. Aksi olsaydı açılış konuşmasını Vali ya da kendi yoksa yardımcısı olarak kimi görevlendirdi ise onun yapması gerekirdi.

Nitekim büyük sanatçı Semih SERGEN de, bu ilgisizliğe konuşmasında parmak basıyordu. ...Ayrıca "Yerleşik Devlet Tiyatrosu" ile ilgili olarak sitem dolu sözlerle şunları söylüyordu;

"Çorum'da kurulacak yerleşik bir tiyatronun en az 15 gün oynaması gerekir...Aynı oyuna üç gecedan fazla seyirci bulamıyorsanız Çorumluları ısıtmanız, tiyatroya çekmeniz gerektiği açıktır. Bunu hiç kimse yapamaz, Çorumlu kendisi yapar. Mükemmel bir salona sahip olan Çorum, seyirci potansiyelini de yeterli düzeye getirdiği zaman, yerleşik tiyatronun kurulmasına kimse engel olamaz.

"Sn. SERGEN devam ediyor ; "ben Sayın Vali Atıl ÜZELGÜN' ün çabalarına teşekkür ediyorum. Şikayetçi olduğum, Çorum halkıdır, üç gün için bile salonu dolduracak seyirci

bulamıyorsak, "yerleşik tiyatro"yu hayal etmeyelim... Sanayiciler bilet parasını vererek yanlarında çalışanları salona gönderebilirler...

"Haklısınız Sayın SERGEN, haklısınız da böyle bir oyuna 300-500 kişiyi gönderecek sanayiciye lütfedip bir davetiye gönderilmediği yerde, o sanayici çalışanını "tiyatro" ya gönderir mi?

Tabii, protokolden yer kalmaz ki işadamına. Hoş onlar yüzünden boş koltuklar bize, biz koltuklara bakıyoruz ya, o da ayrı konu.

Şimdi bana dönelim. Orada olsaydım, TSO olarak tiyatro ile ilgili yıllardır çabalarını anlatan sevgili Mehmet DÖNGEL'E sadece şunu sorardım;

"Yerleşik Tiyatro" konusunda Ümit UZEL ayrıldıktan sonra hangi çalışmayı yaptınız?

Ümit UZEL ile Sönmez YANARDAĞ ikilisinin "ÇORUMLU TİYATROSUNU İSTİYOR" konusunda yaptığı karikatür yarışması ve sergisine TSO olarak niye hiç katkıda bulunmadınız?"

Aslında daha soracağım çok şey vardı da, bunlar bile yeter artardı, çünkü verecek cevapları olamazdı.

Şimdi geriye gidiyor ve sanatçı Semih SERGEN'E cevap veriyorum.

Sayın SERGEN!

Yıllarca Çorum için "Yerleşik Tiyatro" isteğini dile getirdim. O zamanlar TSO Başkanıydım. Bir Oda Meclisi toplantısında Meclis üyesi arkadaşım Erhan CENİKLİ, Milletvekillerini harekete geçirmek amacıyla "gerekirse Ankara' ya kadar yürüyüp tiyatromuzu isteyelim" diye haykırıyordu. O günler yerel basından bize destek geliyordu ama başka kuruluşlar sadece bizleri seyrediyordu.

Çorum Haber gazetesinde, çok yakından tanıdığınızı bildiğim, Çorum' un gururu, oyun yazarı Tuncer CÜCENOĞLU "İşte aydın budur, Çorum' un böyle tiyatro aşığı insanlara ihtiyacı var, O' nu hepimiz desteklemeliyiz" diye yazıyordu. Yine Çorum' da yayınlanan Çorum Lider gazetesinde birinci sayfada dokuz sütuna şöyle bir manşet atılmıştı. TEŞEKKÜRLER ÜMİT UZEL” Bu manşet benim tiyatro ile ilgili çabalarım sonucu atılmıştı.

TSO Başkanlığından ayrıldıktan sonra, yukarıda yazdığım karikatür yarışması ve sergisini

yaparak ulusal çapta sesimizin duyurulmasına gayret etmiştim. Bu karikatürleri Valimizin desteği ile kitap haline getirmiştik. (Bu karikatür albümünden size göndereceğim)

Bunları niye anlattığımı mutlaka anladınız.

Böyle çaba gösterenleri, Çorum için sanatsal açıdan tarihi bir olay olan "Prömiyere" davet etmek inceliğini göstermez iseler, daha çok seyirci beklerler".

Evet, alınganlığımın nedeni bu! Yoksa şöyle ya da böyle bir yerlere gelmiş kişileri protokol deyip, gerçek sanatseverleri; zamanını ve emeğini amatörce buna harcayanları unutursanız, pek çok kimseden, yalnızca bugün değil, yarın da bir şey beklemeyin, değerli yöneticilerimiz.

MÜMTAZ'DAN ÖNCE (M.Ö.);MÜMTAZ'DAN SONRA (M.S.)

18 Mayıs tarihinde Çorum Haber Gazete sinde 20.Uluslar arası Çorum Hitit Fuar ve Festivali etkinliklerini "İKİ PERDELİK OYUN YA DA MİLAT" başlıklı yazımda anlatmaya çalışmıştım.

O yazıyı kaleme almamdaki amaç Çorum Kültür İl Müdürü MÜMTAZ İDİL'İN olağan üstü çevresi ve bunun doğal sonucu olarak, olağanüstü zenginlikteki, Çorum'a sanatsal açıdan kazandırdıkları idi.

Günlük gazeteler ile bu tür aylık dergilerin saklanma farklılıklarını bilen bir insan olarak Sayın İDİL konusunda, birbirleri ile örtüşüyor da olsa yeni bir yazı yazmanın gerekliliğini ve faydasını düşündüm.

MÜMTAZ İDİL ile ilk günden başlayan bir uyuşmamız oldu. Kim ya da kimler söyledi bilmiyorum. Benim sanatsal etkinliklere yakın bir

insan olduğum anlatılmış kendisine. Benim "hoş geldiniz" diye aramam gerekirken, Sayın İDİL beni aradı ve öylece tanıştık. Zaman içerisinde yaptığımız söyleşilerde, bu sözü hiç onaylamasam da Türkiye' de ve Çorum'da "sıfır iş, sıfır hata" prensibinin geçerli olduğunu anlattım hep. Hiçbir şey yapmadığımız yerde, hiç eleştiri alamazsınız. Durup dururken topluma iyi şeyler sunmak, gelecek nesillere örnek olacak işler yapmak istersiniz. İnsanlar sizin yaptığınız o hayırlı işler arasından büyüteçle hata arayıp onu cımbızla ortaya çıkarırlar. Ben bunları çok yaşadığım için, her zaman ve her yerde söyledim, söylüyorum.

MÜMTAZ İDİL gördüğüm kadarı ile son derece çalışkan ve başarılı bir insan.

Rüyamızda göremeyeceğimiz sanatkar ve toplulukları Çorum'a geliyor, bizlerin ufkunu açmaya gayret ediyor.

İzleyenler bileceklerdir.

Geçtiğimiz yıl Borusan Oda Orkestrası'nı yöneten; dünya çapında üne sahip Gürer AYKAL, konser bitiminde bize şunları söylemişti:"Sayın Çorumlular! Mümtaz İDİL Çorum'da olduğu

sürece, Türkiye'nin değil dünyanın sanatçılarını Çorum'a ayağınıza getirir. Kendisinin kıy metini iyi bilin”

Kendi, adıma bunu böyle olduğunu biliyorum. O nedenle yazımın başlığını M.Ö. ve M.S. olarak koydum. Yani; Mümtaz'dan Önce ve Mümtaz'dan Sonra! Bu benzetme doğrudur, yanlıştır. Ama benim kalben inandığım bir benzetmedir, sizler nasıl düşünür, ne dersiniz bilemem?

Ayrıca bir şansımız daha var. Hatta iki şansımız. Önce kültürel konulara çok yakın ve gerçek bir entelektüel olan Valimiz Atıl ÜZELGÜN ile,çoğu yerde düşünce ve görüşmemiz ayrı olan, bu nedenle pek çok kez kendisine eleştiri okları mı fırlattığım Belediye Başkanımız Prof. Dr. Arif ERSOY.

Bu gerçeği, bu hakkı teslim etmem gerekiyor. Her iki yöneticimiz de, Kültür İl Müdürü Mümtaz İDİL'E gereken her desteği vermektedirler.

Bu yazıyı 19 Mayıs günü yazıyorum. Çorum Haber Gazetesinin bu gün ki başlığı şöyle: "Tam da Ata'nın arzu ettiği gibi”

Altında şunlar var:"Anadolu'nun orta yerinde, Çorum'da senfonik müzik" İşte Sayın İDİL'İN Çorum'a getirdiklerinden sadece birisi Bilkent Gençlik Senfoni Orkestrası, konserini anlatıyor yazı.

Şimdi de alt alta, bu yıl ki etkinliklerden Mümtaz İDİL kanalıyla Çorum'a gelecekleri sıralıyorum.

15-30 Mayıs arası, kitap sergisi ve imza günü

19 Mayıs Bilkent Gençlik Orkestrası
24 veya 25 Mayıs'ta Türk Silahlı Kuvvetler Armoni Mızıkası. Yine; Mayıs ayı içinde 2 Kübalı karikatürist,

15 Haziran, Çanakkale Oratoryosu,
15 Haziran, Rahmi SALTUK Konseri,
20 Haziran Ozan SAĞDIÇ fotoğraf sergisi,
23 Haziran tiyatro. Bakın kimler geliyor? Yıldız KENTER, Şükran GÜNGÖR.

24 Haziran,28 kişilik Orpheon Arkapel Korosu.

25 Haziran, Kültür Bakanlığı Samsun Klasik Türk Sanat Müziği Korosu.

30 Haziran Cihat AŞKIN - Mehru ENSARİ
Resitali.

1 Temmuz, Yıldız İBRAHİMOVA
Konseri.

2 Temmuz Güler AYKAL yönetiminde
Borusan Flarmoni Orkestrası.

Festival günleri böylece bitti

. 5-8 Ekim tarihlerinde "Genç Yorumcular
Oda Müziği" yarışması. Lütfen şu jürideki isimlere
iyice dikkat edin:

Fazıl SAY, Ayla ERDURAN, Suna KAN,
Gürer AYKAY, Ayşegül SARICA, Victor
PİKAYZEN, Alaksander RUDİN, Michalle
MARGAN, Erden BİLGİN. Büyük bir olasılıkla:
Mustafa BALBAY, Müşerref HEKİMOĞLU, Evin
İLYASOĞLU, Ayla HATIRLI, Aydın GÜN ve
Doğan HIZLAN'DA Fuar ve Festivaline onur
konuğu olarak Çorum'a gelecekler.

DEVAM ET MÜMTAZ İDİL!

Her aydın, her sanat dostu, her gerçek insan,
bu uğraşında SENİN ARKANDADIR. SAKIN
YILMA!

Yoksa; ATATÜRK'ÜN kemikleri sızlar.
Biliyor musun?

PARLEMENTER DEDİĞİN!

A. Haydar ŞAHİN'İN nasıl BMW sahibi
olduğu beni hiç ilgilendirmiyor. Eski ya da yeni
milletvekillerinin nasıl Mercedes, BMW aldıkları,
nasıl hem yazlık, hem kışlık sahibi oldukları da
beni hiç ilgilendirmiyor.

Bunlar benim sorunum değil!

Ben bunları düşünmüyorum!

Bunları nasıl almışlar, niye almışlar,
aldıkları maaşları, harcamalardan sonra bu kadar
yatırıma yeter mi, onu da düşünmüyorum!

Aslında düşünmem gerekir.

Ne de olsa bu ülkenin bir vatandaşıyım.

Oturup konuştuğumuzda, milletvekili
dostlarımız hep masraflarının çok olduğundan,
seçim bölgeleri ile Ankara arasında geliş gidişler
nedeniyle, maddi ve manevi çok yıprandıklarından,
Ankara'ya gelen seçmenler için yaptıkları
masraflarda buna eklenince, elde avuçta hiçbir şey
kalmadığından falan yakınırlar.

Ama bizim gibi saf insanlar, bu sözlere inanır, üzülür, ağlamaklı oluruz. Onun için de, "kıyak emeklilik" gibi konularda eski ve yeni milletvekillerimizin haklı (!) isteklerini doğal karşılarız.

Şimdi geriye dönüp bakıyorum da, TSO Başkanlığı yaptığım yıllarda sayın "milletvekillerimize" pek haksızlık ettiğimi düşünüyorum.

Toplantılarımızda hep onları eleştirildim. Çorum'un "Yolu" yok, "Üniversitesi" yok, "Havaalanı" yok, "Demiryolu" yok, diye.

Belki bunlar yok ama bu olmayanları "milletvekillerimiz" mi halledecek?

Onların işleri ve sorunları başlarından aşkın!

Partilerin toplantı ve kongreleri, yandaşlarının işe yerleştirilmesi, kokteyller, yemekler, açılışlar, kurdela kesmeler, başlarını sokacak (!) yazlıkların sorunları, düğün, nişan ve sünnetlere katılıp, "mutluluk ve geçmiş olsun", "Allah bir yastıkta kocatsın" ya da "İnşallah oğlunuzun erkekliğe adım attığı bu günü gördünüz, darısı bundan sonraki mürüvvetine" dilekleri

derken, çiçeği, hediyesi, dolayısıyla bir sürü para ve zaman kaybı dururken, benim; "Yolum", "Havaalanım", "Üniversitem", "Demiryolum" mu öncelik alacaktı?

Çevremizdeki iller içinde karayolu en bozuk olan il Çorum'muş. Ne gam?

Çevremizdeki illerde üniversite, ilçelerinde fakülteler varmış, ne önemi var?

Sinop'ta haftada yedi yolcu için havaalanı düzeltilir, THY oraya sefer koyarmış, bize ne.

Yozgat, Ordu ve Erzurum gibi illerin milletvekilleri iyi çalışmış ta, o iller OHAL Yasası içine girmişlermiş, falan, filan...

Bakmayın o şom ağızlılara, dinlemeyin onları, konuşsunlar.

Ben bunları kafamdan geçirirken, geçenlerde Çorum Haber'de iki resim ve bir milletvekili gördüm.

Milletvekili eski idi ama resimdeki otomobili sanırım yeniydi. Ya da resimde öyle görünüyordu.

Otomobil BMW Eski Milletvekili olan ise A. Haydar ŞAHİN.

Bunların önemi yok.

Plakaya bakınca anladım.

İşte bir milletvekili (eski dönem olması konunun özünü etkilemez) görev yaptığı, kendini seçip TBMM'ne gönderen "ili"ne, yani Çorum'a ancak böyle hizmet edebilir ve ancak, aldığı maaşın hakkını böyle verebilirdi.

Evet! BMW otomobilin plakası 06 ile başlıyordu ve 19 ile bitiyordu. Ortasında ise CHP harfleri görölüyordu.

Sevgili A. Haydar ŞAHİN bu plakayı bulmak için muhakkak gecesini gündüzüne katmış olmalı.

Ne yani; A. Haydar ŞAHİN, Çorum' a ve de partisine bundan daha fazla nasıl hizmet edebilirdi?

Yapacağının en fazlasını yapmış, daha ne istiyorsunuz?

Münafıklık yapmayın artık!

